

Znaczenia imion męskich

Plik pochodzi z serwisu:

<http://www.truehearts.lolowo.com>

Adam - lubi trzymać się faktów, ale często nie dowierza swoim umiejętnościom i traci samodzielność. Spokojny, dyplomatyczny; wybija się w szkole. Długo kocha w tajemnicy, ale w miłości wierny. Nie zawsze umie walczyć o swoje. Przyszłość w usługach lub handlu. Oszczędny aż do skąpstwa, często bardzo uparty!

Adrian - dynamiczna, intuicyjna, wrażliwa i odważna osobowość, dobry wykładowca, szczególne zdolności w sztuce i muzyce. Posiada wrodzone zdolności organizacyjne i kierownicze.

Adolf - wyraz pochodzenia staroniemieckiego. Osoba o tym imieniu jest stała w przekonaniach, subtelna, kulturalna, charakter z temperamentem. Wrażliwy, dynamiczny typ, zdolny przywódca, potrzebuje szerokiego pola działania. W przypadku braku kontroli nad sobą może być niebezpieczny .

Alan - to niewiadome pochodzenie imienia wskazuje, że każdy Alan sam sobie jest początkiem; sam sobie najwięcej zawdzięcza, jest pionierem i samoukiem, a wszyscy naokoło dziwią się, skąd się wzięły jego zdolności. Dzieje się tak dlatego ,bo wszystko musi zaczynać od początku.

Albert - z języków germańskich - szlachetny, sławny. W Polsce znane od XII wieku. Dość popularne w wieku XIX w sferach arystokracji. Dziś nadawane niezmiernie rzadko. Podczas ostatnich 10 lat wpisano je tylko raz do metryki krakowianina.

Albin - to imię pochodzi z łaciny, a jako przymiotnik albus, określa kolor biały. Osoba o tym imieniu jest zaradczą, gospodarną, postępującą według zasady sprawiedliwości społecznej. Za to, co czyni, bierze pełną odpowiedzialność. Swoich życiowych przekonań broni do upadłego i z tego powodu ma czasem kłopoty towarzyskie, rodzinne. Jest świetnym organizatorem, pewnym siebie, zdecydowanym na wszystko. Nie znosi nakazów, jest zwolennikiem wolnej myśli i swobodnego działania. Posiada rozległą wiedzę, wybitną inteligencję o szerokich horyzontach. Jako mąż jest przeciętny, jako ojciec dobry, przyjaciel do towarzystwa mierny.

Aleksander - jest to osoba otwarta na wszelkie nowości życiowe, uchodzi za człowieka nowoczesnego. Jest pracowity, ale... czasem oddaje się lenistwu. Posiada zacięcie do uprawiania rozrywki, ma bowiem duże poczucie humoru. Jest elokwentny, lubi słuchać muzyki i czytać książki. Zdobywa zawód adwokata lub lekarza. Subtelny, wrażliwy umysł. Mało oszczędny.

Aleksy - subtelny, wrażliwy umysł. Mało oszczędny. Szczęśliwy, gdy znajdzie się na odpowiednim stanowisku. Dobry doradca, lubi nieprzeciętne towarzystwo.

Alfons - Osoba o tym imieniu słowna, wrażliwa na muzykę, z małym poczuciem własnej godności. Jest naturą subtelną, lubiącą spokój. Umysł analityczny, doskonały na kierowniczym stanowisku.

Alfred - to imię jest pochodzenia anglosaskiego. Osoba o tym imieniu jest uczuciowa, subtelna w kontaktach z innymi, delikatna w postępowaniu. Wyraża się wieloznacznie, co może spowodować nieporozumienia towarzyskie. Alfred jest rozsądny, posiada wybujałą osobowość, silny charakter, wolę nieugiętą. Chce by go doceniano, szanowano i podziwiano-ale dyskretnie. Chodzi własnymi drogami i nie pozwala by mieszała się inni w jego sprawy oraz życie. Jest nad wyraz dociekliwy, skłonny do dużego wysiłku samokształceniowego. Dobry ojciec, lubi przyjaciółki.

Alojzy - swój rodowód to imię ma w języku germańskim, a znaczy-wszystko wiedzący. Mężczyzna tak nazwany, jest agresywny, energiczny, przezorny i złośliwy. Zawsze podkreśla swoje znaczenie, swoje osiągnięcia i powodzenie w życiu. Ma uzdolnienia przywódcze, czasem może odnosić sukcesy na estradzie artystycznej. Nie uznaje partnerstwa kobiety, jest kiepskim mężem i miernym ojcem. Lubi prowadzić życie samolubne, ale wymaga od społeczeństwa akceptacji i uznania. Jeżeli to nie spotyka go, to może być przykry dla otoczenia, a nawet niebezpieczny. Posiada skomplikowany charakter, którego nie zrozumie nawet najbliższa osoba.

Ambroży - imię to jest pochodzenia greckiego i oznacza: nieśmiertelny. Osoba o tym imieniu posiada wiele różnorodnych talentów, a wśród nich najbardziej rozwinięty jest dar szybkiej nauki języków obcych. Jest silną indywidualnością, pełen temperamentu i uzdolnień organizatorskich, fizycznie prawidłowo rozwinięty. Jest pełen poczucia humoru, potrafi bawić towarzystwo, umilać czas grą na instrumentach muzycznych. Nie dopuszcza krytyki i nie umie przełknąć uwag pod swym adresem. Na tym tle powstają zatargi, kłopoty i zmartwienia. W domu przeciętny gospodarz, w rodzinie mierny ojciec, w małżeństwie niedoceniany. Jeżeli trafi na dobrą żonę, można go wtedy przykładać do rany.

Anatol - jest to imię greckie, oznacza wschód słońca. Anatol jest wielkim filantropem, działa odważnie, broniąc pokrzywdzonych. Postępuje zgodnie ze swoją intuicją, która prawie nigdy nie zawodzi go. Jest konserwatystą, a swych zasad broni uparcie. Swe uzdolnienia kierownicze wykorzystuje dla celów charytatywnych. Jako mężczyzna, wcześniej zakłada rodzinę, ale nadal poszukuje szczęścia w miłości. Swoją wierność rozmienia na drobne, ale najmocniej kocha żonę i dzieci. Jest dobrym gospodarzem. Nigdy nie wykorzystywał prawidłowo swych uzdolnień artystycznych.

Anastazy - ma szczególne, wysublimowane poczucie smaku: dalekie podróże, nietuzinkowi przyjaciele i sztuka na najwyższym poziomie. Jest istotą wspaniałomyślną, obdarzającą swoich bliskich splendorem, jaki zazwyczaj go otacza. Jego naturalne talenty uwodzicielskie sprawiają, że zawsze otoczony jest wpatrzonymi w niego adoratorami (i adoratorami).

Andrzej - posiada naturę odważną, szczerą, niezwykle wnikliwą. Umie nie tylko inicjować przedsięwzięcia, ale również sprawnie je przeprowadzać. Jest uzdolnionym kierownikiem, chętnie radzi innym. Założone przez niego ognisko rodzinne może uchodzić za wzór do naśladowania.

Antoni - z rodu rzymskich plebejuszy pochodzi to imię, a oznacza człowieka wywodzącego się z rodu Antoniuszów. Każdy Antoni jest doskonałym znawcą duszy i charakterów ludzkich. Zdolny jest posunąć do przodu rozwój nauki ścisłej. Bywa też wszechstronnie wykształcony, a dzięki temu, że ma zmysł krytyczny odnosi poważne sukcesy. Sprzyja temu jego słały charakter, pewność siebie, lojalność wobec postanowień. Przy swej upartości i bezkompromisowości nie powinien spełniać funkcji kierowniczych. W domu jest mało zauważalny, w rodzinie spokojny, mąż przeciętny, ojciec mierny. Dba jednak o warunki dla swojej rodziny. Nie lubi rozgłosu, woli zacisze pracowni.

Anzelm - mężczyzna żądny władzy, mało oszczędny, zawsze zajęty, może być wielkim sceptykiem. Trudny do przekonania, pełen temperamentu, wrażliwy, z wielką intuicją. Zdolności aktorskie.

Apolinary - to imię pochodzi z języka łacińskiego i oznacza mężczyznę należącego do Apollina. Osoba o tym imieniu jest nieprzeciętna, o wielkich ideałach, które konsekwentnie realizuje. Jest przy tym odważny, toteż w dziedzinie przez siebie obranej odnosi sukcesy. Jest bezkompromisowy, staranny. Posiada wszelkie predyspozycje, by przyczynić się waleń do opracowania wynalazku. Ma jednak nierówny charakter; raz bywa łagodny, innym razem bardzo wybuchowy, nieprzystępny. Kieruje się nieraz chwilowymi bodźcami, dlatego w ocenach może krzywdzić ludzi. W przekonaniach jest konserwatywny. Nie uznaje sztuk artystycznych.

Arkadiusz - imię męskie pochodzące z języka greckiego. Arkadikós oznacza pochodzącego z Arkadii, znanej jako kraina szczęśliwości. Mężczyzna o tym imieniu jest optymistą, wesołkiem, który w każdej sytuacji potrafi wprowadzić radosny nastrój. Uważany za przystojnego, szarmanckiego człowieka, ma duże powodzenie wśród kobiet i wzbudza szacunek mężczyzn. Nie przepada za nauką i zdobywaniem wiedzy przez co nie może osiągnąć sukcesu w życiu, bowiem same zdolności bez wykształcenia w jego przypadku nie wystarczają. Lubi przewodzić grupami ludzi i dobrze mu to wychodzi. Kocha swoją żonę i dzieci, chętnie zajmuje się domem. Szczęściarz, lubi dostatek i wygody. Trochę leniwy. Wrażliwy, bystry obserwator. Uparty, wymagający. Chłopiec o tym imieniu ma wielkie marzenia, lubi dalekie podróże. Szuka w świecie nowości i atrakcji. Interesuje się przeważnie wynalazkami.

Artur - mężczyzna o tym imieniu to duża indywidualność, dlatego chodzi własnymi drogami, kieruje się zasadami jemu tylko znanymi. Jego energia, skrupulatność, sposób analitycznego patrzenia na sprawy. Może dawać przykład jak należy żyć oszczędnie, a zarazem nie w skąpstwie. W przypadku potrzeby, służy drugim radą i pomocą. Docenia szerokie znajomości, dba o kontakty towarzyskie.

August - Augustus znaczy po łacinie "pomyślny", "szczęśliwy". Tak mówiono o kimś, kto otrzymywał same dobre wróżby. Przydomek Augustus przybrał pierwszy rzymski cesarz, Oktawian. Na jego cześć ósmy miesiąc, czyli nasz sierpień, nazwano: "August". I tak dotąd nazywa się ten miesiąc w wielu językach Europy (nawet po rosyjsku).

W sierpniu Słońce przebywa w znaku Lwa. Ludzie urodzeni w tym czasie odznaczają się wrodzonym królewskim dostojemstwem. Nic dziwnego, że imię August było ulubionym imieniem królów. Stanisław Poniatowski, kiedy wygrał wybory na króla, dodał sobie August jako drugie imię. Dziś niewielu Polaków je nosi, bo przeważają u nas demokraci i nikt nie ma odwagi zostać królem.

Augustyn - słowo pochodzenia łacińskiego. Osoba o takim imieniu jest jednostką ambitną, o wielkim temperamencie. Natura bardzo wrażliwa, uczuciowa, twórcza. Charakteryzuje ją duża doza humoru, posiada zdolności artystyczne, względnie pisarskie. Jest oddana rodzinie, mało oszczędna.

Bartosz - Bartosz i Bartłomiej to w zasadzie jedno i to samo imię. Bartosz to staropolskie zdrobnienie od Bartłomieja, które jest używane także jako samodzielne imię. Drobna zmiana brzmienia powoduje jednak istotne skutki: imię Bartosz inaczej działa na swojego nosiciela i, wbrew pozorom, wcale nie skłania do bez troski i młodzieńczej nieodpowiedzialności. Przeciwnie: Bartosz to imię twardsze i surowsze od jowialnego Bartłomieja. Bartoszowie instynktownie czują się odpowiedzialni za innych (co ujawnia się już w przedszkolu), a w późniejszym życiu pociągają ich wysokie urzędy i rozwiązywanie spraw zbyt trudnych dla większości ich kolegów. Życie pojmują jako zadanie i obowiązek. Za to wspólną cechą Bartłomiejów i Bartoszków są ich wielkie zasoby energii, którą potrafią uruchomić w razie potrzeby.

Benedykt - po łacinie Benedictus znaczy "błogosławiony", i rzeczywiście pośród Benedyktów było wielu błogosławionych i świętych, w tym ów św. Benedykt, który 1500 lat temu założył pierwszy klasztor benedyktynów na górze Monte Cassino koło Rzymu. Tam i w innych klasztorach bracia benedyktyni wykonywali "benedyktyńską pracę", przepisywając stare księgi i chroniąc od zapomnienia wiedzę starożytnych filozofów. Inny św. Benedykt, który ma swój dzień 12 lutego, był pustelnikiem w równie dawnych czasach, za panowania Karola Wielkiego, władcy Franków.

Imię to należy się tym, którzy coś wielkiego robią jako pierwsi. Dlatego stoją przed nimi drogi do sukcesu, ale z drugiej strony codzienne życie z Benedyktem może być nieco uciążliwe.

Bernard - potrafią oni korzystać z okazji, nie martwią się na zapas, i dziwnie łatwo odnoszą sukcesy. W przeciwieństwie do innych trójek, ale zgodnie z ową mocą niedźwiedzia w swoim imieniu, Bernardowie mniej polegają na swojej obrotowości i talencie do interesów, a w większym stopniu na wytrwałości i umiejętnym pokonywaniu trudności. Są przywiązani do swoich decyzji i wyborów, wiedzą też, że rzadko się mylą - i skutkiem tego niechętnie zmieniają swoje zdanie. Są zdecydowani i pewnie stoją na swoich pozycjach. Dobrze też sprawdzają się w rolach przywódców, za to, jak wszystkie trójki, niechętnie podlegają czyjeś władzy.

Zgodnie też ze swoją niedźwiedzią naturą Bernardowie wysoko cenią różne ziemskie przyjemności, jak wygodne łóżka, miękkie kanapy i słodkie napoje. Wielu jest wśród nich estety, kolekcjonerów i miłośników sztuki. Kobieta u boku swego Bernarda może czuć się zwolniona od większości trosk, a także znajdzie z nim wspólny język, jeśli chodzi o modę, stroje, urządzenie domu.

Błażej - Błażej to imię, którego liczba wynosi jeden. Jest to liczba tych, którzy zaczynają wszystko od początku, co znakomicie zgadza się z legendą o świętym, który żył na łonie przyrody i opiekował się zwierzętami. Dzisiejsi Błażejowie również wolą życie z dala od zgiełku i nie dla nich są tanie kariery. Są miłośnikami dzikiej przyrody, lasu, gór, wsi i starych miasteczek. Chętnie zajmują się pszczelarstwem i historią. Kochają swoją rodzinę, mają czas dla dzieci, szanują stare obyczaje. Mogą być uważani za oryginałów, ale, jak wszystkie numerologiczne jedyńki, bardzo są przywiązani do swoich własnych pomysłów na życie.

Bogdan - charakter jego jest zrównoważony. Bogdan lubi domowe zacisze, wyjazdy za miasto, dobra muzykę. Osoba subtelna, dobra i zasadna. Nie daje się drobnym niepowodzeniom i uparcie dąży do celu. Osoby te często otrzymują wysokie stanowiska i bywają wtedy szczęśliwe. W takiej sytuacji chętnie służą innym radą i pomocą. Mają duże poczucie własnej wartości i godności. Bardzo oceni spokój i sprzyjające warunki do pracy.

Bogumił - Bogumiłowie zazwyczaj są idealistami, którzy swoje ideały wprowadzają w czyn. Starają się przy tym ulepszać świat i pomagać innym. Bardzo poważnie biorą sobie do serca wszelkie nakazy prawa, moralności i wyższego obowiązku. W tym, co robią i jak żyją, starają się być doskonali. I rzeczywiście w dziedzinach, którymi się zajmują, dochodzą do mistrzostwa. Potrzebują mieć w życiu wyraźnie określony cel, do którego dążą, program działania - złośliwi znajomi mogą nawet ich posądzać o fanatyzm. Często też się zdarza, że starają się być programowo dobrzy (co im się udaje), albo programowo naturalni czy też programowo dowcipni (co już nie może się udać tak dobrze).

Bogusław - imię słowiańskie, osoba je nosząca słaWi Boga. Jest ona szcZera, ambitna i pracowita- posiada wrażliwą naturę, bardzo rozwinięte uczucie altruizmu, Bogusław jest w całości oddany rodzinie i zawsze jej służy. Chce być dobrym mężem, przykładnym ojcem i wzorowym wychowawcą. Chętnie poświęca się zawodowi nauczycielskiemu. Przez całe życie pracuje nad sobą, doskonali swoje metody pedagogiczne, ma również uzdolnienia pisarskie. Posiadając również odrobinę satyrycznego spojrzenia na świat próbuje na estradzie swoich sił, ale z miernym skutkiem. Zadowolona się sukcesami wychowawczymi w swoim środowisku. Lubi podróże, przygody, dlatego chętnie odwiedza kraje egzotyczne. Jest prawdomówny, ceni towarzystwo, doбира sobie przyjaciół.

Bolesław - lubi, gdy o nim mówią. Działa pomocnie, głównie dla najbliższych, ale nie dla korzyści; także społecznie lub w sporcie. Wyrozumiały i sprawiedliwy. Niekiedy odkrywa wielkie tajemnice, ale i sam bywa tajemniczy. Dobry rzemieślnik lub poeta-satyryk. Kochliwy. Czasami bywa krnąbrny i złośliwy!

Bonifacy - nieustępliwy i uparty. Nieraz nie zauważa, że walczy niekoniecznie o szczytne ideały. Jest doskonałym prowodyrem wszelkich przedsięwzięć, choć silna jest w nim także potrzeba służenia innym. Natura skomplikowana lecz szlachetna.

Bożydar - natura bardzo subtelna i wrażliwa, a zarazem obdarzona wielkim temperamentem. Przenikliwy umysł i swoisty wdzięk, czynią z niego mężczyznę, któremu trudno się oprzeć. Jego wszechstronność predestynuje go do zawodów artystycznych lub takich, w których nigdy nie zazna nudy.

Bronon - imię Bruno znaczyło w którymś z dawnych germańskich dialektów "brunatny", czyli "buras", i oznaczało po prostu niedźwiedzia. Należy zatem do rodziny imion niedźwiedzich, tak samo jak Urszula (Mała Niedźwiedzica), Artur (Niedźwiedź) i Arkadiusz (Z Niedźwiedziej Krainy). Typowy Bruno (jak wszyscy z tego grona) lubi przyrodę i wilgotne lasy. Jest wrażliwy, ale małomówny; jest domatorem (jak niedźwiedź, który pół roku spędza

w swojej gawrze) i prowadzi żywot na wpół senny, na wpół marzycielski.

Cezary - zawsze chce rozumieć innych, chce być kimś ważnym i szanowanym i szuka kontaktu z takimi ludźmi. Lubi zaba wy i podróże by po wszystkim odpocząć w domu. Osoba o trwałych i dobrych cechach charakteru: pracowita, lubi pogłębiać wiedzę. Szybko osiąga sukcesy, dorabia się, zakłada rodzinę. Osoby te są także stałe w miłości. Maja predyspozycje do przewodniczenia w środowisku. Mimo to są to także osoby nerwowe i impulsywne.

Cyprian - Cyprian imię pochodzenia greckiego słowo kyprios oznacza cypryjski, więc Cyprian pochodzi z Cypru. Jest to człowiek kierujący się zmysłami i namiętnościami - nie rozumem. A życia chce się uczyć na własnej skórze. Kocha dalekie podróże, przygody i zabawę. Osoba bardzo uczciwa, konsekwentna w działaniu i dążeniu do celu. Swoimi umiejętnościami i pracą służy nie tylko sobie, własnej rodzinie, ale także bliskim i znajomym osobom. Jest to postać uczynna, szczerza i solidna w wykonywaniu zawodu. Do znajomości i stosunków towarzyskich przywiązuje dużą wagę, toteż wydaje przyjęcia i składa wizyty. W małżeństwie jest dobrym współmałżonkiem, zgodnym partnerem, dobrym rodzicem. Nieustępliwie walczy z obłudą, kłamstwem, lekceważącym stosunkiem do starszych i lenistwem. Nie uznaje anarchii, ceni demokrację.

Cyryl - jest z natury wspaniałomyślny i szlachetny, zawsze kieruje się zasadą sprawiedliwości. Ma wrodzone zdolności przywódcze, w naturalny sposób potrafi kierować ludźmi i motywować ich do działania. Czasem może sprawiać wrażenie twardego i niebezpiecznego, gdyż nie akceptuje zakłamania, lenistwa i nieuczciwego załatwiania spraw. Prywatnie jest wspaniałym partnerem i namiętnym kochankiem.

Czesław - Czesław imię słowiańskie, nosi je ten, kto ma słać cześć. Człowiek ten, to chodząca wyrozumiałość i łagodność, bez reszty poświęca się rodzinie i bliskim - czasem do przesady. Czesław kocha sztukę i to w każdej postaci - dodaje mu ona sił na zmagania w życiu. Bacznie obserwuje ludzi i wydaje o nich sprawiedliwe osądy. Potrafi szybko podejmować decyzje, co powodować jednak może kłopoty towarzyskie. Mimo to jest przy tym trochę upartą osobą. Lubi spokój, zgodę, ale tylko taką, która płynie z jego przekonań o słuszności postępowania. Jest także nietolerancyjny - chciałby wolności działania i myśli, ale tylko w stosunku do siebie - innym, a zwłaszcza podwładnym absolutnie tego przywileju nie nadaje. Po chwilowych sukcesach samokształceniowych i osiągnięciu pewnego poziomu wiedzy, przestaje pracować nad sobą i staje się półinteligentem. Zarozumiałość trzyma go w pewności, że to, co robi jest dobre. Grzeszy pychą i zarozumiałstwem.

Chrystian - z imienia Chrystian emanuje wzniosłość, natchnienie i romantyczne rozmarzenie. Chrystianowie są ludźmi nie całkiem z tego świata. Jeżeli tata nieopatrnie nada to imię synkowi, niech się nie zdziwi, gdy syn, zamiast pilnować rodzinnych interesów, pojedzie medytować do Nepalu. Chrystianowie mają dusze marzycieli i poetów. Żyją jak wędrowcy, są stale w drodze. Mało dbają o sprawy materialne, ale dziwnie sprzyja im szczęście: wygrywają na loteriach i znajdują bogatych przyjaciół.

Damian - imię niewątpliwie greckie, pozostało do dziś niewyjaśnione. Damian łagodzi obyczaje, skłania do zgody i kompromisów. Damian jest mężczyzną o temperamentie, który daje mu silna w horoskopie planeta Wenus. Owi "synowie Wenus" wygłaszają wyważone poglądy, obce są im skrajne stanowiska, swoje decyzje konsultują z całym otoczeniem i wszystkim chcieliby dogodzić. Z racji wrodzonego zmysłu harmonii mają ucho wrażliwe na muzykę, a oko na piękne malarstwo, modę i architekturę.

Daniel - imię pochodzenia hebrajskiego. Daniel jest subtelny i dystyngowany. Jego delikatność znajduje odzwierciedlenie w kontaktach towarzyskich. Każdą dziewczynę traktuje jak prawdziwą damę. Mistrz komplementów i czułych słówek. Dla ukochanej gotów jest zrobić wszystko, jest

niepoprawnym romantykiem. Optymistycznie nastawiony do życia, bierze je takim jakie jest. Otacza się ludźmi kulturalnymi doceniającymi jego zalety i przysmykającymi oko na wady. Lubi dobry film, malarstwo i architekturę. Jego prawdziwą pasją oprócz dziewczyn oczywiście są podróże. Na ogół jest bardzo lubiany choć czasem zdarza mu się być nieco gadatliwym. Łatwość z jaką wydaje się traktować życie, może być postrzegana jako zwykła lekkomyślność, jednak Daniel stawia sobie zwykle ambitne cele i co ważne, najczęściej je osiąga

Dariusz - sprawiedliwy, dobry, rozumiejący innych ich potrzeby, wzloty i upadki. Opiekuńczy. Miły i niosący pomoc zarówno fizyczna jak i psychiczna. Imię męskie zapożyczone z łaciny, w której miało formę Dariusz wywodzącą się z imienia greckiego Dareios. Do Grecji zaś przywędrowało z Persji, gdzie miało formę Darajavahus, a zostało utworzone z elementów daraya "posiadać" i vahu "dobro". W związku z tym pierwotne znaczenie imienia można objaśnić jako "ten, który posiada dobro".

Dawid - osoba godna uwagi i polecenia, albowiem może wiele osiągnąć. Jest pracowita, posiada zdolności organizatorskie, zmysły dyplomaty, spryt handlowca. Jest to również osoba pomysłowa, ambitna i konsekwenta. Lubi brać na siebie wielką odpowiedzialność, a zwłaszcza materialną. Ceni wartość majątku, mimo to jest to człowiek hojny i skłonny udzielać pożyczek. Ma umysł zdolny do nauk ścisłych. Jednak nauka przysłania mu często życie prywatne, któremu zbyt mało poświęca uwagi. Zanedbuje, więc współmałżonka, rodzinę i dom. Dodatkowo ceni sztuki piękne, zachwyca się historią oraz posiada uzdolnienia artystyczne, do czego nie przywiązuje nigdy uwagi. Pochodzenie i znaczenie imienia: hebrajskie; dowódca, opiekun.

Dionizy - Dionizy imię pochodzi z Grecji, oznacza kogoś należącego do boga wina i płodnych sił natury Dionizosa. Zatem, jak na pupilka boga zaba wy przystało, Dionizy idzie przez życie wesoło, nie wadząc nikomu, lubi zaba wy i przyjaciół, których chętnie przyjmuje w urządzonym ze smakiem domu na iście królewskich ucztach. Jest to typ wrażliwy, wynalazczy, lubiący doświadczać. Zmiany i podróże odgrywają ważną rolę w jego życiu. Należy uważać gdyż człowieka tego można łatwo wyprowadzić z równowagi. Patronem imienia jest św. Dionizy, który szerzył chrześcijaństwo w Galii.

Dominik - w przekonaniach jest konserwatywny. Posiada umysł o szerokich horyzontach, otwarty na wszystko, krytyczny w stosunku do niepewnych sytuacji. Człowiek ten woli wcześniej palcem dotknąć, niż później cały się poparzyć. Lubi dociekać prawdy. Osoby te są tak bardzo przeświadczone o słuszności swojego postępowania, że gdy ktoś chciałby, choć odrobinę powątpić, popadają w nastrój melancholii. Niekiedy taka sytuacja potrafi wytracić ich zupełnie z równowagi.

Dymitr - Dymitrowie są ludźmi pełnymi fantazji, natchnionymi twórcami i poszukiwaczami różnych cudów i dziwów. Żywo interesują się światem i wszelkimi jego tajemnicami. Bywają mistykami i filozofami, pociąga je życie religijne. Imię to jest wręcz gwarancją, że ten, kto je nosi, nie jest człowiekiem przeciętnym - przeciwnie, Dymitr to oryginał, ktoś kto wykracza poza wyobrażenia swojego środowiska. Dymitr może zostać poetą lub malarzem, badaczem starożytności, joginem, karateką, astrologiem... wszystkim, tylko nie zwyczajnym zjadaczem chleba z szynką.

Dymitrom nie za bardzo zależy na dostatku, karierze i majątku. Skłonni są w życiu do różnych ryzykownych posunięć; bywają nieostrożni i "siły mierzą na zamiary". Bliższy jest im ideał poszukiwacza przygód niż skrzętnego mieszczanina. Zachowują się tak, jakby czuli, że mimo wszystko są pod szczególną ochroną bogini bogactwa!

Edmund - Edmundowie zwykle uważają się za wybrańców. Nie mają zamiaru stosować się do obowiązującej mody. Bywają uparci i wydaje im się, że sami wszystko najlepiej wiedzą. Najlepiej radzą sobie w pojedynkę, kiedy trzeba działać na własną rękę.

W codziennym życiu Edmund nie jest najłatwiejszym towarzyszem, to raczej bliska osoba musi się dostosować do niego, a nie odwrotnie. Wszystkie jego dziwactwa są jednak do wybaczenia, gdyż Edmund to przy tym natura szczerza i nie należy go podejrzewać o złą wolę ani o jakąś tajną politykę. Ostatecznie imię to wymyślono dla obrońców dobra! W dzisiejszych czasach Edmund często zostaje

specjalistą w jakiejś rzadkiej dziedzinie, na której oprócz niego zna się może kilku ludzi na całym świecie.

Edward - imię angielskie powstałe z połączenia słów ede - dobrobyt i wart - obrońca. Edward chodzi własnymi drogami; jest bardzo wrażliwy i czuły, czym zdobywa sobie względy kobiet. Nie stroni od zaba w i dobrze zakrapianych przyjęć, ale po wszystkim lubi odpocząć w domowym zaciszu. Osoba stateczna, nie zawsze kształcona, inteligentna, rozważna, z dużą dozą doświadczeń praktycznych. Potrafi nieraz wpłynąć na rozładowanie sporów, złagodzenie konfliktów, zaprzestanie waśni. Dodatkowo to osoba prostolinijna, prawdomówna i szczerą. Ma naturę i charakter dziwnie ujmujący ludzi, prezentuje się jako ktoś szlachetny, dobry gospodarz, miły współmałżonek i wzorowy rodzic. Swym przykładem jedna sobie innych ludzi. Nie pretenduje do roli kierownika czy przywódcy. Jest przy tym dobrym oratorem i posiada uzdolnienia muzyczne. Mimo iż osoby te w życiu chodzą własnymi ścieżkami, są towarzyskie i miłe dla innych. Wśród kilku patronów wyróżnia się św. Edward Wyznawca, król Anglii, założyciel słynnego opactwa Westminster.

Eligiusz - Eligiuszowie są ludźmi dobrodusznymi, łagodnymi i dobrze przystosowującymi się do otoczenia. Imię to zwykle przychodzi do ludzi, którzy są przekonani, że są kimś wyjątkowym i mają w życiu szczególne zadania do spełnienia. Eligiuszowie od dziecka wiedzą, jaka kariera ich czeka. Z ich osobami rodzice wiążą wielkie nadzieje, a chłopcy o tym imieniu robią wszystko, aby nie zawieść oczekiwań rodziny. Jednakże naturze Eligiuszów obca jest wszelka walka czy rywalizacja, nie będą się rozpychać łokciami. Wolą cierpliwie (i nawet długo) czekać, aż ich ktoś odkryje, niż czynić szum wokół swojej osoby. Z tych samych powodów Eligiusz lepiej się sprawdza jako świątły doradca niż jako szef czy przywódca. Eligiuszowie są miłośnikami tradycji, dobrych obyczajów i wysokiej kultury. Bywają zbieraczami pamiątek i znawcami dzieł sztuki. Dobrze się sprawdzają w miejscach, gdzie obowiązują wizytowe stroje i gdzie bywalcy noszą różne dostojne tytuły (choć niekoniecznie musi to być aż dwór królewski). W świecie prostej demokracji Eligiusz czuje się nieswojo.

Emil - osoba wrażliwa, odważna i pełna temperamentu. W sumie posiada naturę bardzo niespokojną, o charakterze nierównym. Są to osoby bardzo zmowne, mające poczucie humoru, ceniące życie artystyczne, kochające muzykę i ceniące przyrodę. W miłości niestali partnerzy, a w rodzinie przeciętni współmałżonkowie i rodzice.

Erazm - wypatrywany z tęsknotą w każdym towarzystwie, które ceni sobie inteligentny dowcip, sprawnie wyprowadzone pointy, a także nie gardzi atmosferą high life'u. Bez większego wysiłku zawróci w głowie każdej kobiecie, jest bowiem uosobieniem wdzięku. Nie umie też oszczędzać, co sprawia, że świetnie się bawi - dopóki nie stwierdzi, że jego konto i kieszenie świecą pustkami.

Ernest - to imię jest pochodzenia germańskiego. Osoba o tym imieniu jest oryginalna z urodzenia, zdolna do wszelkich wyczynów, może nawet poczynić wynalazki. Kocha rzeczy piękne, a więc i ładne kobiety. Do małżeństwa nie przywiązuje większej wagi. Jest szczerzy, szczodry, kochliwy, zazdrosny. W zawodzie kupieckim może odegrać wybitną rolę, bowiem docenia pieniądze i rozgłos. Dbą o swoje dobre imię, troszczy się o kontakty towarzyskie, bywa na przyjęciach, wydaje uczyty. Chce być człowiekiem "światowym". Może także odegrać rolę odkrywcy lub lekarza. Nadaje się również na skrzypka.

Eryk - wywodzi się z języka germańskiego lub skandynawskiego i znaczy - król zaszczytnie panujący. Mężczyzna o tym imieniu jest trudny we współżyciu, posiada krytyczny umysł, jest dociekliwy, ale również pobudliwy, mało odporny na opinie o nim. Bywa szalony, impulsywny, ale zarazem pobożny i szczodry. Niezbyt chętnie ulega wpływom innych, ale gdy ktoś zjedna go sobie, jest wtedy człowiekiem dobrym, zrównoważonym, kulturalnym, szlachetnym. Jest wtedy bardzo zabawny, pełen humoru, wymowny i zaradny. Potrafi prawidłowo ocenić obrazy, muzykę, sztukę

teatralną. W czasie swej depresji psychicznej wszystkie te zalety jego charakteru nie ujawniają się. Ma również zadatki, by być dobrym tancerzem. W małżeństwie jest trudny, jako ojciec - troskliwy, przyjaciel poprawny.

Eugeniusz - Eugeniuszowie żyją tak, jakby ta wewnętrzna siła (czasem dobra, czasem zła) nosiła ich po świecie i nie pozwalała spocząć. Często spędzają długie lata jako ustabilizowani obywatele, po czym coś się w nich zmienia; to, co było dotąd, wydaje się niezadowolające i Eugeniusz wyrusza na poszukiwanie tego, co nieznanne. Ludzie noszący to imię zwykle są rzeczywiście utalentowani, ale zdarza się, że nie znają swojego celu i próbują w życiu smaku najprzeróżniejszych przygód.

Ewaryst - Nade wszystko ceni sobie swobodę i, co jest rzadkością, potrafi tę potrzebę uszanować u innych. Jest człowiekiem odpowiedzialnym i pełnym energii. Lubi ładnie się ubierać i dobrze zjeść. Zwraca na siebie uwagę. Na przełomie I i II wieku n.e. żył święty Ewaryst, który przez dziewięć lat był papieżem, zginął śmiercią męczeńską.

Feliks - Feliks: po łacinie felix znaczy szczęśliwy. Opisując charakter Feliksa należałoby powiedzieć: na imię mu szlachetność, gdyż jest osobą gotową nieść bezinteresowną pomoc wszystkim potrzebującym. A gdy już się w tym spełni, oddaje się swej drugiej namiętności - sztuce.

Ferdynand - Goci prawie dwa tysiące lat temu przepłynęli ze Skandynawii przez Bałtyk, pozostawili po sobie słynne kamienne kręgi na Pomorzu, przeszli wzdłuż Wisły, Bugu i Dniestru nad Morze Czarne - i stąd, ze stepów, zaczęli najeżdżać na Państwo Rzymskie. Udało im się! Rzym upadł, a książęta Gotów założyli na jego ziemiach swoje państwa. Do dziś śladem po Gotach są imiona, a jednym z nich jest właśnie Ferdynand.

W średniowieczu było to ulubione imię władców Hiszpanii, Portugalii, Włoch - czyli krajów, gdzie osiedlili się Goci. Imię to znaczy "śmiało niosący pokój" (po słowiańsku mogłoby więc brzmieć "Lutomir"). Ferdynandowie mają zakodowane dążenie do potęgi, do wielkości i sławy, i gotowi są zrobić wszystko, aby to osiągnąć.

Filip - Osoba nosząca to imię jest obdarzona wielką, wrażliwą naturą, sporą energią, pomysłowością, a nawet przebiegłością. Na otoczenie wpływa jak uzdrawiający eliksir, jedna ludzi, godzi zwaśnionych, przewodniczy im w ważkich, historycznych wydarzeniach. Osoba niezwykle obowiązkowa, szczerą, sprawiedliwa i bardzo hojna. Musi bardzo dbać o to, by swojego majątku nie rozproszyć na cele charytatywne. Osoby te nie powinny być współwłaścicielem majątku lub interesu, ponieważ mogłyby zostać oszukane. W domu to dobrzy gospodarze, jako współmałżonkowie wzorowi, a jako rodzice wymagający i troszczący się o przyszłość swoich dzieci.

Florian - panowie o tym imieniu są z natury podróżnikami i obywatelami świata; w swoich osiągnięciach nie zamierzają poprzestać na małym; bliskie im są idee takie, jak postęp, rozwój i samodoskonalenie.

Franciszek - Franciszkowie, są solidni i rzetelni, mocno związani z praktycznym życiem, choć potrafią patrzeć w przyszłość i nie uciekają przed nowoczesnością. Są dobrze zadowoleni w świecie, w którym żyją, należą do sąsiedzkiej wspólnoty i cenią się w swojej grupie zawodowej. Jest w nich coś, co ciągnie ich na wieś. Lubią życie na łonie przyrody, spędzanie czasu pod gołym niebem, "czują" ziemię i chętnie zostają mistrzami pracy z drewnem i kamieniem - jak ów święty, który własnymi rękami nosił kamienie na budowę swojej wiejskiej świątyni. Franciszkowie rozumieją dzieci i zwierzęta, i potrafią ze szczerego serca pomagać potrzebującym. Zwykle pozostają wierni tradycjom

religijnym i otaczają się liczną rodziną.

Fryderyk - osoba o tym imieniu jest zwykle o miłej powierzchowności, kulturalna, inteligentna. Da się lubić, podoba się przeciwnej płci. Swych uczuć nie rozrzuca we wszystkie strony, ale koncentruje je na osobie przez siebie wybranej. Jest wiernym współmałżonkiem, ale gorszym rodzicem, choć dzieciom zapewnia dobrą przyszłość. Ma pociągi szulerstwa i hazardu. Może być dziennikarzem lub grabarzem. Namiećnie podróżuje, zwiedza kraje egzotyczne, popada tam w konflikt z tubylcami na tle miłosnym. Po wielu kłopotach życiowych, uspokaja się i staje się dobrym patriotą. Pod koniec życia pisze pamiętniki. Ceni przyjaźń i dobre sąsiedztwo. Osoby te chciały się wyróżniać w środowisku, dlatego próbują spełniać rolę przywódcy. To przynosi im wiele zmartwień. Dopiero na starość jedną sobie przyjaciół.

Gabriel - Gabrielowie to natury niepokorne. Zwykle są energiczni i pełni oryginalnych pomysłów. Żyją tak, jakby ich przeznaczeniem było wnoszenie twórczego niepokoju. Są uparci, zawzięci i przekonani, że mają rację, a swoje idee muszą koniecznie wprowadzić w życie. Nie wystarcza im snucie fantazji i projektów, muszą jeszcze sprawdzić, co z tego da się zrealizować w rzeczywistym świecie. Dlatego zwykle uczą się praktycznych zawodów i działają w technice, w handlu, w wojsku. Mają ambicję, by znać się na wszystkim lepiej niż ich przełożeni. Są przekonani, że powinni raczej sami rządzić, niż słuchać innych. Często im się wydaje, że mają jakąś specjalną misję do wypełnienia. Mając przed oczami wielkie cele i ambitne zadania, Gabrielowie popełniają jednak równie wielkie pomyłki. Działają w życiu na zasadzie "wszystko albo nic", nic więc dziwnego, że na ich drodze zdarzają się zarówno sukcesy, jak i dotkliwe porażki. Mają jednak zdolność stawania na nogi po każdym upadku.

Gracjan - swoim wdziękiem i miłą powierzchownością zwraca na siebie uwagę płci przeciwnej. Choć może wydawać się czasem kapryśny i zmienny, umie być stały w uczuciach i wyrażać je w niepowtarzalny sposób. Na problemy reaguje żywiołowo, wyraża w ten sposób silne uczucia i zaangażowanie. Zazwyczaj jest bardzo przystojny.

Grzegorz - chłopiec o tym imieniu zachodzi w życiu wysoko. Ma poczucie własnej wartości. Niestety, czasami jego sukcesom towarzyszy trudne do zniesienia zarozumiałstwo - na szczęście nie wszyscy to mają

Gustaw - jaki charakter, jaki los kryje się za imieniem Gustaw? Czy Gustaw to "podpora królestwa", czy przeciwnie, romantyczny szaleniec? Wydaje się, że ani jedno, ani drugie. Imię to kryje w sobie zamiłowanie do zmian i przygód, nawet do hazardu. Nie znoszą Gustawowie życia zbyt stabilnego i uporządkowanego. Mają stale masę pomysłów i żyją tak, jakby chcieli wszystkiego spróbować. Niejeden Gustaw ma duszę artysty i tęskni do tego, aby wszyscy go uwielbiali.

Gwidon - zromanizowania, skrócona forma imion męskich, które za jeden z członów mają staro/wysoko/niemieckie: witu - drzewo, las, np. Widukind - dziecko, człowiek z lasu. Imię oznaczające osobę, która żyje w lesie, jest miłośnikiem przyrody, leśnika, ale także rozbójnika.

Henryk - Henryk imię germańskie pochodzi od słów heim - dom i richi - bogaty oznacza człowieka, który panuje w bogatym domu. Henryk chodzi zawsze swoimi drogami, jest przy tym bardzo odważny, dlatego trudno go okiełznać. Lubi też towarzystwo, zabawę i śpiew.

Herbert - Herbert imię germańskie oznaczające tego, który wyróżnia się ze swego ludu. Jak na właściciela takiego imienia przystało Herbert jest władczy, silny i nie znosi sprzeciwu; gdy spotka przyjaciela jest oddany na zabój, a gdy wpadnie w gniew, lepiej zejść z drogi. Lubi też podróże - to najlepsza sposobność by zabłysnąć w nowym otoczeniu.

Igor - na dziwne tropy naprowadza nas imię Igor. Imię to przywędrowało do nas z Rusi, lecz wcale nie jest słowiańskie, ale germańskie, a ściślej skandynawskie, jako że na Ruś przynieśli je Wikingowie, którzy założyli pierwsze państwa ruskie. Pierwotnie imię to brzmiało Ingwar (Yngvarr) i znaczyło tyle: "wojownik boga Yngvi". Ów Yngvi nazywał się inaczej Frey i był bóstwem ziarna i płonów. Z kolei książę imieniem Ingwar czyli Igor był jednym z pierwszych władców Kijowa. Jeśli dobrze się wsłuchamy w brzmienie imienia Igor, to czekają nas przeżycia isticie mistyczne. Przyjdzie do nas wraz z jego dźwiękiem prawosławna zamierchłość, trwałość dębowych częstokołów, mgły znad rozlewisk Dniepru... i usłyszymy, jak wilki wyją na stepowym bezkresie.

Ignacy - Ignacy z języka łacińskiego ignis oznacza ogień, zatem Ignacy to osoba o gorącym sercu i umyśle w dodatku bardzo ambitny a wrodzona dyplomacja pomaga mu w realizacji zamierzeń. Ignacy bardzo lubi być potrzebny, gotów jest nieść pomoc nawet za cenę poświęceń.

Ireneusz - to imię pochodzi z greckiego słowa oznaczającego spokój. Osoba nazwana tym imieniem jest pełna temperamentu, zapobiegliwa, bywa dobrym organizatorem. Bierze udział w znaczących przedsięwzięciach o charakterze państwowym. Jest lojalny wobec władzy i rodziny, a także własnych idei. Bywa też hojny, a nawet rozrzutny, a zwłaszcza wtedy, gdy przychodzi nabywać modne ubiory. Jest ekstrawagancki, ceni dobre jedzenie, lubi podróże egzotyczne. Szanuje swój kraj i swoją rodzinę. O żonę i dzieci jest zazdrosny. Nie lubi krytyki. W postępowaniu stanowczy i chętny do służenia innym.

Izydor - Izydorowie to ludzie zaradni, z talentem do interesów. Zgodnie z magią swojego imienia potrafią zdobywać bogactwa i podbijać serca kobiet.

Jacek - delikatny, ale warto na niego chuchać, bo się pięknie odpłaca. Dusza artystyczna; subtelny, wyrozumiały. Myśli niezależnie i ma własne sądy. Trochę samolubny, ale niezastąpiony jako przyjaciel. Wierny. Lotnik, kierowca rajdowy, a może informatyk. Bywa wygodnicki i często miewa chandry.

Jakub - jest energiczny, posiada zmysł organizatorski. Ma wielu przyjaciół, ceni towarzystwo. Lubi dobrze się ubierać. Mężczyzna ten to czysta energia, ale pełny wdzięku i kultury. Nie wie, co to bezczynność: w młodości oddaje się studiom, by w dorosłym życiu czerpać z tego profity, które z kolei wydaje na zaba wy z przyjaciółmi.

Jan - imię, które przywędrowało z ziemi izraelskiej, a po hebrajsku brzmiało Johohan, co znaczy: "Jahwe jest łaskaw". Tak łatwo ukochany i porzucony w piosence, z pociągami do wierzchowca, do szabli w prawej ręce, za ledwie małym chłopcem do kolan matki się tuli, a już wygnany, stęskniony albo zabity od kuli. Nie lubi lekkich żartów, zaraz ma łzy pod powieką, chętnie zajeżdża w gościnę, a żegnać mu się nie lekko. Nie kłamie, nieraz nie pali, a już przenigdy nie pije. Rzadko pomyślnie się żeni, a gdy się tak zdarzy przypadkiem, to bywa naprawdę szczęśliwy dopiero, gdy jest już dziadkiem. Jest przede wszystkim wierny sobie i swoim zasadom. Zwykle ma głębokie zainteresowania i skłonności do poezji i magicznego myślenia. Często też w duszach Janów kryje się duży potencjał artystyczny i twórczy. Jan czuje się związany ze swoją rodziną, kręgiem przyjaciół, rodzinną okolicą - chociaż w żadnym razie nie jest "zwierzęciem stadnym". Przeciwnie, jest dość odporny na wpływy innych ludzi, na nowinki i wszelkie mody.

Janusz - Januszowie sprawiają wrażenie ludzi, którzy po to przyszli na świat, aby wszystko sprawdzić, wszystkiego dotknąć, zbadać, dowiedzieć się i doświadczyć. Stale gromadzą w umyśle wiadomości, ciekawostki, historyjki z morałem oraz dowcipy. Niejeden z nich zauważył w pewnym momencie, że ma talent literacki, z którego w dodatku można nieźle wyżyć. W szkołach nie muszą się wiele uczyć, bo cały program znają już wcześniej ze słyszenia. Są zwykle kopalnią wiadomości o znajomych i o całej okolicy. Lubią również sprawdzać, jak to jest, kiedy dzieje się coś niezwykłego, kiedy na przykład skoczy się ze spadochronem albo wygra konkurs. W wieku dojrzałym potrafią zacząć nagle dobrze zarabiać - głównie po to, aby wypróbować, jak się człowiek czuje, kiedy jest bogaty. Gdy im się to znudzi, równie nagle sprzedadzą cały interes. Januszowie lekką ręką zmieniają miejsca zamieszkania, prace, zawody, znajomych. Nie są raczej materiałem na dostojnych i zacnych mieszczan. Są urodzonymi obywatelami świata.

Jaromir - każde imię działa jako źródło siły, dostarcza energii, jest zachętą do takiego czy innego działania, w każdym kryją się jednak inne energie. Energia imienia Jaromir jest słoneczna i pozytywna. Każe stawiać sobie w życiu jasne cele, realizować wyraźnie określone zadania. Imieniu Jaromir właściwa jest siła ducha, rzetelność i skuteczność. Jaromirowie - jak wypuszczona z łuku strzała - idą prosto do celu i nie trwonią swoich sił na rzeczy, które uznałyby za niegodne. I odwrotnie - energia tego "rycerskiego" imienia nie sprawdza się tam, gdzie trzeba się ukrywać i maskować czy też prowadzić jakieś rozgałęzione, dyplomatyczne i tajne zabiegi. Dlatego przed nadaniem synowi tego imienia należy się poważnie zastanowić, czy w dzisiejszych czasach będzie ono pomocą, czy przeciwnie, przeszkodą w życiu.

Jarosław - mężczyźni obdarzeni tym imieniem są pewni własnej wartości, nie dręczą ich kompleksy i duchowe niepokoje, mają naturalne zaufanie do porządku świata. Są wewnętrznie przekonani, że niezależnie od wszelkich przygód i wypadków będą mieli w życiu wszystkie nagrody, na jakie zasłużyli. Cieszą się naturalną sympatią wśród ludzi i mają dar zjednywania sobie przyjaciół. Wielu spośród nich ma talenty przywódcze; równie wielu Jarosławów to, jak się mówi, dusze towarzystwa. A że są optymistami, więc żyją dłużej i szczęśliwiej od ponurych pesymistów.

Jerzy - Jerzy pochodzi z łacińskiego georgius - rolnik. Jerzy to umysł twórczy, potrafiący zjednać sobie sprzymierzeńców, dzięki temu potrafi zdobyć pieniądze, które po prostu kocha. Prócz pieniędzy ma też sporo przyjaciół, których przyciąga nie tylko kasą, ale również wyszukany humorem.

Jonatan - Jonatan to po hebrajsku to samo, co nasz Bogdan, znaczy bowiem "Bóg dał". Imię Jonatan kojarzy nam się głównie z... odmianą jabłek. Warto więc przypomnieć, kim był Jonatan opisany w Biblii. Otóż tak miał na imię syn króla Saula, tego, który wojował z Filistynami. Jonatan był przyjacielem Dawida. Ramię w ramię stawali w bitwach, razem też narażali się królowi Saulowi, który miał raczej trudny charakter. W końcu Jonatan zginął, a Dawid został królem i następcą Saula. Ale o tym opowiemy przy okazji imienin Dawida.

Jonatanowie są dobrymi gospodarzami i zaradnymi głowami rodzin. Żyją za pan brat z przyrodą. Ich ideał to dom z ogrodem i spędzanie każdej wolnej chwili na łonie natury. Nic dziwnego, że imię to kojarzy się z jabłkami.

Józef - typowy Józef jest człowiekiem solidnym, odpowiedzialnym, wiernym tradycjom swojej rodziny, zawodu czy firmy. Potrafi stawiać sobie wysokie wymagania. Dobrze sprawdza się w warunkach dyscypliny - nawet jeżeli w jego fachu trzeba przywdziać mundur. Często również współcześni Józefowie zajmują się budownictwem i projektami, mają do czynienia z ziemią, betonem i żelazem. Nadal spod rąk Józefów wychodzą dzieła trwałe i solidne. Józef jest dobrym opiekunem i

głową rodziny. Jest pewnym i stałym oparciem w dzisiejszym, tak zmiennym świecie. Może nie być zbyt błyskotliwy, ale inne zalety sprawiają, że każdy mu to wybaczy. Budowniczo wie wszystkich krajów i epok mieli swoje tajemnice, nie tylko zawodowe, ale i duchowe. Z tajnych stowarzyszeń mistrzów sztuki murarskiej wywodzą się... masoni, zwani inaczej wolnomularzami, "wolnymi murarzami". Dlatego nie należy się dziwić, jeżeli Józef, wierny tradycjom swego imienia, również będzie miał jakieś swoje, nie tylko służbowe, tajemnice.

Juliusz - mężczyzna o tym imieniu jest człowiekiem lekkomyślnym, niestałym w swych postanowieniach, często i chętnie zmieniający kobiety, niechętnie zakładający rodzinę i dom (z wyjątkami). Jeżeli ożeni się to pozostaje żonie wiernym partnerem. Kocha dzieci, o edukację których troszczy się starannie. Jest człowiekiem miłym, towarzyskim, posiada dużą dozę humoru, bywa wrażliwy na rytmy, za to nie rozróżnia kolorów. Chętnie bierze na siebie obowiązki, z których dość trudno się wywiązuje, dlatego nieraz miewa kłopoty. Ludzie są skłonni twierdzić, że nie dotrzymuje słowa. Garnie się do przewodzenia w środowisku, jednak nie zawsze temu może zadaniu podołać. Jest w miarę sprawiedliwy, kulturalny, towarzyski. Chętnie składa wizyty, dużo podróżuje, sam wydaje uczy. Ponieważ nie jest skąpy, nieraz popada w trudności finansowe.

Kajetan - osoba z tym imieniem idzie przez życie zdecydowanie i zwycięsko. Jest człowiekiem ambitym, zdecydowanym na wszelkie blaski i cienie, posiada krytyczny umysł. Hartuje się w działaniu, lubi być oryginalnym w swoim środowisku. Jest dość wszechstronnie przygotowanym do życia, potrafi zaradzić złu, nieznamości praw rządzących światem. W konfliktach odgrywa często rolę mediatora. Jest elokwentny i inteligentny, potrafi bawić towarzystwo. Jednak dość łatwo ulega wpływom innych ludzi, którym daje nieraz posłuch. Popada w ten sposób w kłopoty i trudności towarzyskie. Lubi eksponowane towarzystwo, chce być zauważalny, sili się na oryginalność. Ładnie i modnie się ubiera. Nie dba o to, że na ubiory i życie więcej niż posiada. Nieraz zaniedbuje rodzinę, nie pamięta o rodzicach, a dzieci pozostawia samopas.

Kamil - osoba o tym imieniu jest zagadkowa, interesująca i pociągająca innych. Potrafi swoją osobowością zauroczyć towarzystwo. Chętnie i wiele przebywa poza domem, umie znaleźć się w obcych środowiskach, szybko jedna sobie przyjaciół. Osoby te są gruntownie wykształcone, posiadają dar popularyzacji wiedzy, krytycznie odnoszą się do wszelkich pseudonaukowych doświadczeń. Są lubiani, ale i nienawidzeni, dla jednych dobrzy, dla drugich źli. Nie przywiązują się do partnera życiowego, ani dzieci. Domu rodzinnego nie prowadzą. Lubią zmieniać partnerów, są bardzo zazdrośni, potrafią wywołać afery miłosne.

Kamilian - Kamilowie zgodnie z magią swojego imienia unikają skrajności. Niechętnie podnoszą głos, nie przepadają za konfliktami i wolą dyplomatyczne ozdobniki niż brutalne nazywanie rzeczy po imieniu. Za to są mistrzami, jeżeli chodzi o wyczucie nastroju, o zrozumienie subtelności ludzkiej duszy i użycie słów, które nie zranią, a dodadzą otuchy. Kamilowie w każdym, nawet najdziwniejszych poglądach znajdują ziarno prawdy. Skłóconych będą wytrwale namawiać do kompromisu. Nie lubią się śpieszyć, zbyt szybkie reagowanie nie leży w ich naturze. Są amatorami spokojnego życia, pełnego wygód. Rola przywódców ich nie kusi, wolą być doradcami i naśladowcami. Swoje życiowe ambicje Kamilowie lokują w dziedzinach związanych z pięknem, sztuką i twórczością. Nawet jeżeli nie są zawodowymi artystami, to i tak na sztuce się znają i zajmuje ona ważne miejsce w ich życiu. Kamilowie rozumieją duszę kobiet, chociaż nie należy ich podejrzewać o zniewieściałość.

Kacper - osoba o tym imieniu jest silna fizycznie, o typowo męskich kształtach, zdolna do wywoływania najrozmaitszych sytuacji - od całkowitej sielanki, do awantury i przelewu krwi. Do życia podchodzi dość lekkomyślnie, bagatelizując sobie zdanie innych osób. I choć z wyglądu jest człowiekiem miłym, kulturalnym, to jednak w gruncie rzeczy jest on przekorny, sarkastyczny, złośliwy. Lubi sam siebie, nie przecenia partnera życiowego, ani dzieci, stara się o dom by go prowadzić na dobrym poziomie. Dzieci wychowuje w żelaznej dyscyplinie. Jest czasem wylewny, to znowu zamknięty - bywa też usłużny, ale również niedostępny. Jest człowiekiem nierównym, jednym zdaniem - indywidualistą.

Karol - imię pochodzenia germańskiego, a znaczy mąż. Jest człowiekiem szlachetnym, kulturalnym, inteligentnym i dobrze wychowującym dzieci. Jest przywiązany do rodziny i domu. Lubi nieraz podróżować, gdzie zabawia się jako znakomity orator. Z uwagi na swój krępy wygląd, atletyczny, jest wielkim oryginałem. Z przekonań jest konserwatystą, w sposobie bycia - człowiekiem postępowym. Chętnie udziela rad i pomocy drugim, wychowuje młodzież na wzorach tradycyjnych, jest pedagogiem. Można w zupełności na min polegać.

Kazimierz - osoba tak nazwana jest człowiekiem uczciwym, szlachetnym, popadającym często w melancholię. Jego sceptyczne podchodzenie do życia sprawia, iż bywa nieszczerzy, nieufny i "na wszystko dmuchający". Taka ostrożność daje mu pewność, iż może zawsze osiągać sukcesy i mieć powodzenie. Jest uzdolnionym przywódcą, dobrym kierownikiem, posiada wybitne zdolności organizacyjne, które jednak w czasie depresji znikają. Wtedy popada w nałóg, albowiem posiada wrodzone skłonności do hazardu i alkoholu. Poza tymi ułomnościami przejściowymi, jest człowiekiem wartościowym, wzorowym rodzicem, dobrym współmałżonkiem, kochającym ciepło domowe. Pochodzenie imienia: słowiańskie imię oznaczające osobę, która niszczy (kazi) pokój (mir), albo też niszczy sławę wroga.

Klemens - Doskonałe połączenie wrażliwości i odwagi. Nie wyobraża sobie życia pozbawionego szczytnych ideałów. Ma doskonały smak, lubi gustowne rzeczy, przyrodę, dobre towarzystwo i wysokiej jakości wina. Ceni sobie własną prywatność, gdzie może zbierać siły do walki o sprawiedliwość i piękno.

Konrad - imię rycerzy i książąt, przywędrowało do nas w średniowieczu z Niemiec. Zawsze chodzi osobno od stada mgłą zadumania osnuty. Brzydzi się sprośnej mowy, grubych, prostackich słów o kobiecie. Świetny matematyk, dobry muzyk, filozof wybitny, cierpliwy pedagog od uczniów serdecznie kochany. Rzadko bywa zdrow, nieraz widać, że cierpi i blednie, jak gdyby ginął od ukrytej rany. Sny ma trudne, zawile, pełne znaczeń do spełnienia. Kroczy przez życie płacząc się w cyfrach i gwiazdach. Typowy Konrad jest człowiekiem twórczym i błyskotliwym, o żywym umyśle, samodzielnym, niezależnym; kształtującym swój los niezależnie od tradycji i zewnętrznych nacisków. Z natury sprzyja mu szczęście, co jest bardzo ważne, jako że Konradowie mają nieprzeciętne zamiłowanie do przygód, ich cele są ryzykowne, a droga przez życie bywa mało zbadanym szlakiem. Często już w młodych latach przechodzą Konradowie jakąś "twardą szkołę", ale za to w późniejszym wieku śmiało mogą służyć innym przykładem.

Konstanty - jeśli chcesz zdobyć serce Konstantego, na nic błyskotliwe gry i sprawdzone reguły flirtu - jasność celów i szczerść są twoim atutem. Pomimo gorącego temperamentu i skłonności do dobrej zabawy, mężczyzna ów ani na chwilę nie wyłącza swego analitycznego umysłu. Niczym doskonały naukowiec przeżywa swoje życie poprzez pryzmat porównań i podsumowań. I byłby może sztywnym nudziarzem, gdyby nie ogromny wdzięk osobisty i skłonność (od czasu do czasu) do szaleństw.

Krystian - Osoba o tym imieniu posiada wybitną osobowość, jest wrażliwa, posiada zmysł dyplomatyczny. Czasem przy swojej wygórowanej ambicji i przezorności, popada w kłopoty. Przy życzliwości osób przeciwnej płci wychodzi z nich cało. Lubi kierować osobami przeciwnej płci. Jest towarzyska, lubi podróże, nie posiada uzdolnień artystycznych, ale swoje dzieci kieruje do roli aktorskiej lub lekarskiej. W zasadzie osoby te są konserwatystami, ale konieczne zmiany akceptują. To może przyspożyć im zmartwień, a nawet kłopotów, z których zawsze jednak wychodzą zwycięsko.

Krzysztof - jest zmienny, o nierównym charakterze. Raz jest spokojny, raz nieznośny. Lubi podróże. Ma różne towarzystwa, przyjaciół. Jest mężczyzna o dużej inteligencji, błyskotliwym i często potrafi potrafi wybuchnąć, gdy słuchacz nie nadarza. W życiu zawodowym popada raz w lenistwo, to znów w pracoholizm. Poza tym lubi imprezowe życie z dobrym trunkiem i jedzeniem.

Ksawery - Ksawerowie czują odrazę do przemocy, a konflikty rozwiązują pokojowo. Za młodu są grzeczni i słuchają rodziców; wiele dają z siebie, aby sprostać sławnym pradziadom, na których pamiętkę noszą to imię. Ksawerych pociągają podróże, obce kraje i służba w dyplomacji.

Lech - człowiek bardzo dobry, troskliwy i przede wszystkim kulturalny. Potrafi wykorzystywać swoje zalety - staje się najczęściej publicznym działaczem i to nie tylko w aspekcie politycznym. Ma jednak trudności w zachowaniu odpowiedniej dyplomacji - potrafi więc zaskoczyć towarzystwo nieodpowiednim żartem. Ma skłonności do zaniedbywania najbliższych i często uwielbia przebywać poza domem.

Leon - Leon, czyli po łacinie "Leo", znaczy po prostu "lew". A lew, jak wiadomo, jest królem zwierząt. Na niebie mamy z kolei gwiazdozbiór Lwa, stąd Lew - znak zodiaku. Ludzie urodzeni wtedy, kiedy Słońce znajduje się w znaku Lwa, mają wspólną z lwami królewską dumę i skłonność do zadzierania nosa.

Czy cechy te idą w parze z imieniem Leon? Zapewne tak, ale równie wielki wpływ ma na Leonów liczba ich imienia, czyli dwa. Ludzie dwójki muszą koniecznie mieć kogoś drugiego przy sobie, a najlepiej - jeszcze liczniejsze towarzystwo. Życie w pojedynkę jest dla nich nieznośne... Dlatego Leonowie to tacy królowie, którzy bez swoich dworzan marnie by zginęli. Albo tacy artyści, którzy muszą stale słyszeć oklaski na swoją cześć. A specjalnie lubią Leonowie, kiedy im się prawi komplementy. Imię Leon wyczuła na piękno, sztukę, poezję i często obdarowuje wymową godną krasomówców. Z tym melodyjnym imieniem tym łatwo jest się znaleźć w towarzystwie i poprowadzić pary do tańca.

Leonard - imię Leonard znaczy "silny jak lew". Podobnie Bernard znaczyło "silny jak niedźwiedź", zaś Eberhard - "silny jak dzika świnia". Tak dawni Germanowie nazywali swoich synów.

Św. Leonard jest patronem rodzących kobiet, więźniów, chorych umysłowo - a na dodatek bydła i koni. Leonardowie mają w swoim gronie nie lada sławę - Leonarda da Vinci, genialnego artystę i wynalazcę. Mają się więc na kim wzorować.

Ale istnieje również czarna legenda tego imienia. Otóż mianem "Mistrza Leonarda" nazywano jednego z najgłówniejszych demonów. Tak pisze o nim "Słownik Wiedzy Tajemnej": "(...)Demon pierwszego rzędu, (...) przewodniczy sabatom pod postacią wielkiego capa; na głowie ma trzy rogi, zjeżone włosy i dodatkową twarz na pośladkach". Zapewne dlatego Zygmunt Krasiński w dramacie "Nieboska komedia" nadał to imię demonicznemu przywódcy światowej rewolucji.

Leonid - dwóch Leonidów utrwaliło się w naszej pamięci. Pierwszym był sławny polski żeglarz Leonid Teliga, który samotnie opłynął świat. Drugim - niesławny moskiewski dyktator Leonid Breżniew. Imię "Leonidas" znaczy po grecku "syn lwa". Tak się nazywał wódz Spartan, który broniąc ojczyzny przed Persami poległ heroiczną śmiercią w bitwie pod Termopilami. Czyżby imię Leonid czyniło z ludzi zarówno bohaterów, jak i tyranów?

Zawsze mają własne pomysły na życie i nie lękają się ani samotności (dlatego mogą żeglować w pojedynkę), ani braku poparcia ze strony otoczenia, ani tej próżni, jaka otacza rządzących. Leonidowie rzeczywiście potrafią iść własną ścieżką, choćby wszyscy wokół nich mieli inne zdanie.

Leopold - imię pochodzenia germańskiego liut - lud, bald - odważny, zatem Leopold wyróżnia się odwagą ze swego ludu. Cechą charakterystyczną noszących to imię jest stałość i wierność, można na nim polegać. Jest bardzo dobrym szefem. W życiu prywatnym jest raczej samotnikiem.

Leszek - Osoba o tym imieniu jest człowiekiem dobrym, statecznym, kulturalnym, inteligentnym i wykształconym. Wszystkie swoje zalety umie prawidłowo wykorzystywać w życiu. Jest dużej miary działaczem, politykiem, potrafi wejść na wyższy szczebel hierarchii państwowej. Dlatego, że jest prostolinijny, mniej dyplomatycznie postępuje, spotyka go sporo trudności i niepowodzeń. Po uporaniu się z nimi, spotykają go zaszczyty i awanse. Osoby te zaniedbują swój dom i rodzinę. Mimo to są wierni partnerowi życiowemu i nie uznają wolnej miłości. Noszą się modnie, są dobrymi mówcami.

Lucjan - Lucjan jest odmianą łacińskiego imienia Lucjusz (*Lucius*). Lucjanowie już od dziecka są wysoce samodzielni. Nie przejmują się opiniami otoczenia i swoje życie układają ściśle według własnych pomysłów. A ponieważ ich imię znaczy "urodzeni w świetle", Lucjanowie lubią stać w kręgu światła, najlepiej na estradzie, lub znajdować na świeczniku. Lekceważą przy tym całe roje plotek, jakie o nich krążą. Tak jak światło rozświetla ciemności, Lucjana ciągnie ku rzeczom ciemnym, nieznanym i otoczonym tajemnicą. Może stać się badaczem (lub detektywem), który niestrudzenie tropi wszelkie sprawy pozostające dotąd w ukryciu. Lucjan, chociaż towarzyski, jest z natury nieufny. Nie wierzy cudzym słowom, zanim sam czegoś nie sprawdzi. W trudnych sytuacjach zachowuje zimną krew i szybki refleks. Dobrze mieć go za przyjaciela, zaś jego wrogom wypada tylko współczuć, że mu się narazili.

Ludwik - imię Ludwik warto wtedy nadać synowi, jeżeli chcemy, by wyrósł na chlubę rodziny i nie sprawiał kłopotów wychowawczych. Rzeczywiście, Ludwikowie nie są samowolni ani nie mają skłonności do buntu; za młodu słuchają starszych, a w późniejszym wieku przekazują młodszym swoje doświadczenia i wartości. Ponieważ imię to kojarzy się z życiem na dworach i z królewskimi dynastiami, Ludwikowie łatwo uczą się dobrych manier, zachowania się przy stole i poprawnej wymowy. Chętnie też pomagają przyjaciołom w potrzebie. Wszystkie te zalety charakteru ofiarowuje Wenus, planeta, która opiekuje się tym imieniem. Stąd się też biorą zamiłowania artystyczne Ludwików, ich dobry gust i poczucie porządku i harmonii. Ich najmocniejszą stroną jest staranność i realizm w sprawach codziennych. Ludwikowie potrafią łączyć przeciwieństwa w jedną całość i nawet w kuchni, przy rondlach, tworzyć dzieła sztuki.

Łazarz - wyróżniają go niezwykle cechy związane z jego inteligencją i wrażliwością. Ten ściśle niespokojny duch nie zadowala się byle czym, traktując życie jako nieustającą przygodę. Potrafi docenić piękno zarówno stworzone przez naturę, jak i będące wynikiem ludzkiego natchnienia.

Łukasz - pochodzenie tego imienia jest grecko - łacińskie, a w tłumaczeniu znaczy -urodzony o świcie lub pochodzący z Lucanii. Osoba tak nazwana jest człowiekiem systematycznym, przywykłym do stosowania w życiu wręcz naukowej metodyki postępowania., umiejącym poprawnie analizować zjawiska, posiadającym dobrą pamięć. Jest pracowity, punktualny, pilny. Nie posiada wykształcenia, mimo to zdolny jest do pewnej systematyki o organizacji życia na wzór naukowy. Na skutek braku dostatecznej wiedzy, często błędzi, ogranicza swoje działanie, zrzeka się wyróżnień i zaszczytów. Może żyć bardzo długo. Jako mąż jest przykładny, jako ojciec - wzorowy. Kocha rodzinę i tradycję. Nie znosi podróży.

Maciej - uczuciowy, oddany przyjaciel. Zbyt często daje się "podprowadzać". Wielki marzyciel; podróżnik i przywódca średniego szczebla. W pracy przeważnie doskonały. W miłości stały i solidny. Czasem zbyt szeroki wachlarz zainteresowań. Chętnie pomaga, szczególnie kobietom. Bywa, że się pogniewa i niechętnie przebacza.

Makary - możesz polegać na obowiązkowości i pracowitości Makarego, to jego mocna strona. Znakomity w analizie potrafi jednak zatracić sedno sprawy, skupiając się zanadto na mało znaczących szczegółach. Ceni sobie ciepło rodzinne i zawsze służy pomocą najbliższym przyjaciołom

Maksymilian - człowiek tak nazwany jest człowiekiem szczęśliwym, wszystko mu w życiu sprzyja, ma dobrego współmałżonka, zdolne dzieci, szanowanych ojców, zajmuje wysokie stanowiska. Sam jest inteligentnym, kulturalnym, dobrym, pracowitym i uzdolnionym przywódcą. Spotyka go uznanie w społeczeństwie i szacunek współziomków. Jest przy tym odważny, potrafi łąnie przemawiać, prezentuje się korzystnie. Jest wrażliwy na ludzką dołę, posiada twórczy umysł, chętnie służy innym. Dbą również o rodzinę, dom prowadzi wzorowo. Troszczy się o dobre imię swoich współpracowników. Jest dobrym, współmałżonkiem, uczciwym rodzicem, i wzorowym gospodarzem.

Marceli - imię to jest szczególnie odpowiednie dla tych, którzy będą stali na czele, wyznaczali innym nowe drogi i obiorą niełatwą karierę pioniera w wybranej dziedzinie. Ale wraz z tym imieniem może się do dziecka "przykleić" pewna wada: Marceli może być nie najlepiej rozumiany przez swoich rówieśników, a w wieku dorosłym może zbyt daleko wybiegać duchem w przyszłość.

Marcin - to imię pochodzi z łaciny, a utworzone zostało od Marsa, boga wojny. Człowiek o tym imieniu posiada twórczy umysł, jest dobrym organizatorem, może być trybunem ludu, bowiem zdobywa wielki autorytet. Na dobro jego imienia pracuje także żona, dzieci oraz tradycja rodowa. Marcin jest oddany rodzinie, kocha żonę, dobrze wychowuje dzieci. Jest skromny, lubi spokój, przebywa wiele na łonie natury. Posiada skromną osobowość, charakter ułożony, może za bardzo zamknięty w sobie. Nie jest w stanie siłą narzucać innym swojej woli. Udziela rad i pomocy materialnej innym.

Marek - to imię również jest z łacińskiego i wywodzi się od imienia boga Marsa. Marek posiada dużą indywidualność twórczą, kocha sztuki piękne, potrafi odnieść duże sukcesy literackie. Jeżeli nie poświęci się tej dziedzinie sztuki, to odniesie powodzenie w naukach matematycznych. Jest skryty, lojalny, spokojny, pracowity. Potrafi w każdej sytuacji odnaleźć się, wyjść cało z każdej opresji, bowiem jest pewny siebie. Lubi bardzo wolność myśli i swobodę działania, - nie znosi gdyby ktoś narzucał mu swoje ramy organizacyjne. Ceni kontakt z przyrodą, lubi wygodne życie, smaczne potrawy, modne ubiory. Ma skłonności do zagłębiania się w tajemnice życia, śmierci i wiary. Może być dobrym mężem, wzorowym ojcem, szanowanym obywatelem.

Marian - że na dzień duszy Mariana kryje się wojownik, zdobywca i poszukiwacz przygód. Taki, który powiada "raz kozie śmierć" oraz "ryzyk fizyk". Marianowie często są z pozoru układni, ale w środku drzemie wulkan.

Mariusz - jest wykształcony, lubi służyć radą innym. Często i chętnie bierze na siebie ogromne odpowiedzialności, służy sprawom publicznym. Jest filantropem, człowiekiem dobrodusznym. Z konieczności odbywa dalekie podróże, które przynoszą mu sławę i majątek, jest człowiekiem pracowitym, zaradnym, lubiącym spokój. Rodzinie poświęca sporo uwagi, dlatego jest dobrym współmałżonkiem, szanowanym rodzicem, przykładnym wychowawcą. Może być dyplomata albo rzeźbiarzem - nie posiada zdolności literackich.

Mateusz - jest to imię pochodzenia hebrajskiego i oznacza - dany przez Boga. Mężczyzna o tym imieniu jest człowiekiem niezwykle odpowiedzialnym, prawdomównym, sprawiedliwym, dobrodusznym. Raz podjęte ustalenia i raz dane słowa, realizuje z żelazną konsekwencją, choćby miały mu przynieść straty. Jest konserwatystą w swych przekonaniach, wychowuje dzieci zgodnie z tradycją ojcowską, kocha żonę nad wyraz szczerze. Nie uznaje wolnej miłości. Ofiarnie służy sprawie publicznej, udziela pomocy innym osobom. Jeżeli obierze kierunek studiów humanistycznych - zostaje duszpasterzem.

Maurycy - jakie energie kryją się w tym imieniu? Po pierwsze, jest to patron rycerzy. Po drugie, oznacza mistrzowskie osiągnięcia materialne i duchowe, oraz wielką oryginalność. Po trzecie, najśłynniejszym naszym Maurycym był Maurycy Beniowski, niewiarygodnie utalentowany obieżyświat, który wzięty do rosyjskiej niewoli podczas konfederacji barskiej i zesłany na Kamczatkę, brawurowo uciekł stamtąd na Madagaskar, gdzie próbował założyć własne królestwo! Niewątpliwie moc tego imienia czyni z Maurycych ludzi niepospolitych i nietuzinkowych.

Melchior - życie Melchiorów jest pełne ruchu, podróży, zmian scenerii, podejmowania rozmaitych inicjatyw. Szczególny dar, który przychodzi wraz z tym imieniem, polega na tym, że Melchiorowie potrafią odróżnić, wyłowić z masy wiadomości najmniejsze nawet ślady nowych cennych okazji, nowych prądów i koniunktur. Znalazłszy swoją szansę, Melchiorowie nie wahają się i idą prosto do celu.

Michał - to człowiek dobry, stateczny, pogodny, inteligentny, służy chętnie pomocą. Często podejmuje się do działań, których nie może wykonać. Michał sprawia często wrażenie człowieka wyniosłego i zarozumiałego. I prawda jest, że myśli dużo, ale i dobrze, i nie tylko o sobie, ale także o swoich bliskich, a owa "wyniosłość" jest tylko forma obrony przed wścibskimi. Poza tym Michał lubi i cieszy się szacunkiem u innych.

Mieczysław - Mieczysławowie nie są ani żywiołowi i porywcy, ani spontaniczni w wyrażaniu uczuć, ani nie mają żyłki ryzykantów. Lubią za to uregulowany tryb życia, porządek i trwałe zasady. Różne niedostatki wyrównuje im niewątpliwie wysoki wskaźnik inteligencji. Mieczysławowie potrafią radzić sobie w niesprzyjających okolicznościach. Wydaje się, że drobne korzyści i umiarkowaną koniunkturę potrafią lepiej spożytkować niż jakieś wielkie i nagłe okazje. Można powiedzieć, że lubią mieć w życiu troszeczkę pod górkę. W stosunkach z ludźmi ujawnia się ich natura dyplomatów chodzących na układy.

Mikołaj - Mikołajowie są odpowiedzialni i nie lękają się trudów ani poświęcenia. Nie jest w ich stylu poprzestawanie na małym ani życie wygodne i nijakie. Dążą do wielkości, ale nie są w żadnym wypadku egoistami - jak święty Mikołaj, który swoje dary tak rozdawał, aby go nie poznano. Zależy im na rzeczywistych osiągnięciach, a nie na pustym rozgłosie. W dzisiejszym świecie imię Mikołaj odpowiednie jest dla biznesmenów i finansistów, dla odpowiedzialnych menedżerów i mężów stanu, a także dla tych, którym ludzie powierzają swoje zdrowie, życie i pieniądze, a więc dla lekarzy, kapitanów, sędziów i notariuszy.

Mirosław - imię Mirosław jest jednym ze starych słowiańskich imion zaklęć albo magicznych życzeń. Zanim na nasze ziemie przybyło chrześcijaństwo, większość męskich imion naszych przodków była właśnie takimi zaklęciami; poprzez imię życzone nowym członkom rodu sławy, powodzenia, radości i męstwa. "Mirosław" (do dziś to rozumiemy), jest życzeniem sławy. Trudniej już się domyślić, z jakiego powodu miała przyjść owa sława. Słowa "mir" w języku polskim prawie się nie używa. "Mieć mir" znaczy: mieć posłuch, autorytet. Po rosyjsku to samo słowo oznacza dwie rzeczy: pokój (brak wojny) i świat. Pierwotnie słowo "mir" oznaczało porządek w państwie lub plemienu. A więc "Mirosław" to ktoś, kto zaprowadza porządek i dlatego zyskuje sławę albo też ktoś, kto ma sławę i posłuch wśród rodaków.

Norbert - tak nazwana osoba jest wielkim znawcą natury ludzkiej i przyrody. Posiada wysokie wykształcenie biologiczne, może być dobrym wykładowcą. Posiada dar mówienia i popularyzacji wiedzy. Jest człowiekiem inteligentnym, kulturalnym, starannie się noszącym, bywałym w kręgach naukowych, żądny władzy. Posiada umysł twórczy, ujmującą osobowość, elegancki powierzchowność, a także dużą dozę humoru. Posiada umiejętności bawienia towarzystwa swoimi żartami. Osoby te są dobrymi rodzicami, poprawnymi i kochającymi tradycję współmałżonkami. Nie znoszą obłudy, kłamstwa, nonszalancji i nietolerancji.

Olgierd - silna osobowość, nie wyobraża sobie życia przeciętnego, pozbawionego blasku. Z powodu zapalczego charakteru oceniany często jako brutal i macho, tak naprawdę jest jednak wrażliwym człowiekiem. Zazwyczaj jego życie wypełniają już od najmłodszych lat przygody, a w późniejszych latach podróże.

Onufry - imię to przybyło do nas z istnej otchłani wieków. Pochodzi mianowicie z Egiptu i to tego najbardziej starożytnego. Imię *Wennefer* lub *Un-nefer* było bowiem przydomkiem Ozyrysa, najulubieńszego boga zbawiciela Egipcjan i znaczyło "wiecznie dobry". Jeżeli ktoś będzie miał odwagę tak nazwać syna, to polecamy to imię zwłaszcza Wagom, Bykom i Rybom, w których horoskopach silne są Jowisz i Wenus.

Oskar - imię skandynawskie składające się z dwóch członów as - bożek oraz kar - miecz, można to tłumaczyć boży miecz lub broń boża. Dziś imię Oskar kojarzy się z nazwą nagrody filmowej. Sztuka to dziedzina w której Oskar realizuje się najlepiej. Pasjonuje go zarówno kino jak i malarstwo czy literatura. Jest pełen twórczych pomysłów i ma wrażliwą duszę. Równie dobrze może być lekarzem jak i ulicznym bardem. Oskar jest miły i szarmancki co sprawia że odnosi liczne sukcesy towarzyskie. Jego osobisty wdzięk jest potężną bronią w kontaktach z dziewczynami. Łamie im serca i jakże często odchodzi. Nie potrafi na stałe związać się z żadną z nich. Często pozostaje w stanie wolnym a jeśli już zdecyduje się na małżeństwo, jego wybranka jest opiekuńcza i wyrozumiała, bo Oskar w głębi duszy nie przestaje być małym chłopcem, pełnym wyobraźni.

Paweł - Pawłowie już od najmłodszych lat wiedzą dobrze, co znaczy "ja chcę", oraz "to mi się nie

podoba". Uwielbiają robić coś według własnego pomysłu i nie dają sobie wytłumaczyć, że może być inaczej. Zwykle jako dzieci mają opinię nieposlušnych i niegrzecznych. Wiele z tego zostaje im również później, w dorosłym życiu. Są przekonani co do własnych rozwiązań, poglądów i sposobów życia oraz potrafią zażarcie ich bronić. Są uparci i zawzięci. Bardzo im zależy, aby to, co robią, było ich własne, oryginalne i rzeczywiście mają talent do tego, aby coś budować i tworzyć od samego początku. Próbują wielu rzeczy w życiu, choć w niewielu dziedzinach dane jest im osiągnąć mistrzostwo. Pociąga ich konkurowanie z innymi, lubią wygrywać i udowodniać sobie, że są lepsi od innych. Są za to wrogami nudy, szarości, stabilizacji i rutyny. Odważna, samodzielna, wolna dusza. Wierny przyjaciel, pomocny kolega. Prawdomówny i uczciwy. W miłości subtelny i prawy. W pracy sumienny wykonawca powierzonych zadań. Dokładnie planuje przedsięwzięcia. Materiał na inżyniera lub informatyka. Choć niezbyt ambitny - odnosi zwycięstwa również nad sobą! Życie codzienne z Pawłem nie należy do najlżejszych, jako że zwykle nie uznaje on niczyjego kierownictwa i trudno jest go namówić do rzeczy, do których sam nie ma pełnego przekonania. Bywa kapryśny.

Patryk - do dziś Patrykom powstało zamiłowanie do życia na pograniczach, nie tylko w sensie pogranicza krajów i kultur, ale także pogranicza tego, co znane i nieznanne. Patrykowie są przeznaczeni na podróżników i badaczy odkrywających nieznanne obszary wiedzy. Zwykle imię to wskazuje na duży umysłowy potencjał, zdolności do nauk ścisłych i języków obcych. Dziewiątka jest także liczbą mistrzostwa, co sprawia, że Patrykowie w tym, co robią, są perfekcjonistami, cenią sobie doskonałość i profesjonalizm. Bardziej niż inni cierpią, jeżeli popełnią jakieś błędy. Imię Patryk w większym stopniu niż inne imiona - dziewiątka uwrażliwia na tradycję, daje silne związki z rodziną oraz sprawia, że w swoich zainteresowaniach i karierze zawodowej młodzi ludzie idą śladem swoich ojców

Piotr - bywa surowy, twardy, ale jednocześnie grzeczny i układny. Wielki myśliciel; bywa, że zżera go ambicja. Zainteresowania rzeczami wielkimi, nie odkrytymi tajemnicami, nauką; zadatki na uczonego. Lubiany w środowisku zawodowym i domowym. Czasem roztargniony, czym denerwuje najbliższych. Poluje... na dziewczęta!

Przemysław - nie zraża się trudnościami w realizacji swoich planów. W przyjaźni jest oddany i gotowy do pomocy. Jest życzliwy dla otoczenia. Przemysławowie, są dobrze wpasowani w społeczne układy, żyją w zgodzie ze swoim środowiskiem i sąsiadami, mają wiele zdrowego rozsądku i rozeznania w rzeczywistości - a to, jak wiadomo, jest całkiem niezłym punktem startowym do robienia interesów. Przemysław jest zwykle zrośnięty ze społecznym życiem swojej okolicy, zna chyba wszystkich w swym mieście czy gminie i sam jest postacią popularną. Woli być kimś ważnym w małym miasteczku niż zniknąć w wielkomijskim tłumie. Budzi zaufanie: dotrzymuje obietnic i nie należy do tych, którym wysiadają nerwy. Przemysławowie dobrze się sprawdzają w biznesie, potrafią chwytać okazje i są odporni na namowy różnych lekkoduchów i finansowych fantastów. Przemysławowie dużo podróżują, chociaż zawsze z przyjemnością wracają do domu. Zwykle mają też talent do języków obcych i bywają zdolnymi psychologami.

Radosław - osoba o tym imieniu jest wymowna, kulturalna, inteligentna. Z zawodu może być przewodnikiem lub rzeźnikiem. Jest to człowiek o dużej dozie humoru, potrafi z uśmiechem iść przez całe życie. W działaniu jest energiczny, dokładny i konsekwentny. Lubi jednak by go do pracy zachęcano pochwałami. Jest skrupulatny, może być księgowym lub bankowcem. Ma uzdolnienia muzyczne i literackie. W tej dziedzinie jednak nie odniesie jednak sukcesów. Chciałby imponować innym swoim rozumem, dlatego ciągle się dokształca. Jako kierownik w firmie natrafia na wiele trudności i kłopotów z ludźmi. Nie umie utrzymać władzy w swoich rękach. Popada w nastrój melancholii.

Rafał - osoby o tym imieniu dużo czytają, stale się uczą i nie wystarcza im jedna zawodowa specjalność. Znają masy informacji; można powiedzieć, że mają encyklopedyczne umysły. Żyją blisko przyrody i z zamiłowaniem pracują w zawodach, które wymagają stałego kontaktu z naturą. Lubią ogrody i hodowanie zwierząt. Często też jakby pamiętali o czynach archanioła zajmują się leczeniem i mają zdolności uzdrowicieli; fascynuje ich astrologia i inne sposoby zaglądania w przyszłość. Nieobce są im talenty artystyczne, z malarstwem na czele. Typowy Rafał jest łagodny i ma pokojowe usposobienie; woli stosować dyplomację niż stawiać sprawy na ostrzu noża. Mimo to wie, czego chce, pamięta o swoich zasadach i nie daje się wodzić za nos. Nie leży w jego naturze pośpiech; umie czekać na odpowiedni moment. Ufa swojemu przeznaczeniu, że zawsze zdąży z tym, co ma w życiu do zrobienia. Rafałowie rozumieją dusze kobiet i dzieci i chętnie otaczają się liczną rodziną.

Remigiusz - człowiek o dobrej budowie fizycznej ale o słabym charakterze. Podoba się przeciwnej płci, ale w miłości bywa niestały. Niezbyt szybko zakłada rodzinę, o dzieci troszczy się poprawnie. W życiu jest blagierem, markierantem, bywa najczęściej niesłownym, wiele obiecującym innym. Nigdy nie dotrzymuje słowa. Lubi natomiast chwalić się swoimi kontaktami, zabiega o układy towarzyskie, chce bywać w eksponowanym środowisku. Na początku udaje się mu to, ale po rozszyfrowaniu jego charakteru, ludzie lekceważą go. Nie przejmuje się tym, tylko szuka nowych kontaktów. Jest człowiekiem z gruntu dziwnym.

Robert - jest człowiekiem energicznym, inteligentnym, dobrym organizatorem. Umie dobrze obserwować świat i ludzi. To dobry znawca psychiki ludzkiej. Ma uzdolnienia kierownicze, służy chętnie ludziom. Z wyglądu jest osoba, która przyciąga innych, zachęca do kontaktów i głębokiej przyjaźni. Jest oddany żonie lub partnerce i swoim dzieciom. Kocha tradycję, szanuje rodziców, lubi przebywać w domu. Nie przepada za wyjazdami. Jest wielkim patriotą. Lubi jak ktoś go chwali - to go mobilizuje.

Roland - jest prawdziwym szczęśliwcem. Gdy inni muszą ślęczeć nad podręcznikami, on chwytą wszystko w mig - wystarczy, gdy rzuci okiem na rozległy tekst. Bardzo dobrze, iż posiada ten dar, uwielbia bowiem bawić się, tańczyć i podróżować. Tak więc ślęczenie nad książkami i tak nie jest w jego stylu. Na dodatek jest wszechstronnie uzdolniony. Nie trzeba dodawać, że jest ulubieńcem kobiet.

Roman - Roman, po łacinie Romanus, znaczy "rzymski", albo "Rzymianin" - od Romy, czyli Rzymu. Rzymianie stworzyli w Europie wielkie imperium i przez długie wieki wszystkie narody Europy uważały ich za swój wzór. Typowy Roman wierzy we własne siły, zna swoje życiowe cele i łatwo nie zmienia swojej drogi. Nie jest zapaleńcem, który pośpiesznie coś zaczyna i zaraz porzuca. Jego plany dojrzewają powoli, ale kiedy Roman zabierze się do dzieła, jest konsekwentny i trzyma się raz obranej drogi. Roman ceni sobie wolność i niezależność, w jego naturze bardziej leży kierowanie innymi niż słuchanie poleceń. Zdarza mu się narzucać innym swoje zdanie, jak też upierać się, mówiąc: "ja wiem lepiej". Romanowie są zazwyczaj uzdolnieni, twórczy i błyskotliwi, ale nie rozpraszają swoich sił. Wiodą bogate życie, ale tak naprawdę realizują tylko jeden plan i mają jedną główną sprawę w życiu do załatwienia. Roman potrafi być romantycznym kochankiem, ale zgodnie z charakterem swojej liczby jeden jest wierny jednej damie swego serca. Mając Romana za towarzysza można czuć się bezpiecznie.

Ryszard - typowy Ryszard jest naturą wybitnie społeczną i trudno go sobie wyobrazić jako samotnika. Jest towarzyski i ma zwykle wielu serdecznych przyjaciół, z którymi chętnie spędza czas na rozmaitych rozrywkach. Jakby na pamiątkę czasów, kiedy imię to nosili ludzie możni i majątni, Ryszardom pozostało zamiłowanie do gier, zawodów sportowych, a nawet hazardu. Wielu Ryszardów jest zapalonymi kibicami sportowymi, a także można ich spotkać na konnych wyścigach. Wciągają ich też loterie i gra na giełdzie. Jeżeli sami uprawiają sport (co jest częste wśród Ryszardów), to zwykle takie dyscypliny, jak siatkówka, kiedy biega się wraz z całą gromadą i w trakcie gry są okazje do

dyskusji. Również jeszcze ze średniowiecza pozostało Ryszardom zamiłowanie do pompy, gali i uroczystych ceremonii. Jest wśród nich wielu wziętych wodzirejów. Mimo groźnie brzmiącego imienia Ryszardowie są najczęściej łagodni i dobrodusze. Życie pojmują prosto i raczej nie przeżywają jakichś egzystencjalnych dramatów. Potrafią się cieszyć z wszelkich codziennych przyjemności. Dbają o rodzinę, a jako ojcowie wiele czasu spędzają ze swymi dziećmi i ich rówieśnikami. Sami żywo wspominają dawne lata, gdy byli chłopcami i działali w drużynie harcerskiej. Jako ludzie dorośli swoje poważniejsze decyzje starannie konsultują z żonami, a w pracy - z całym zespołem. Często u Ryszardów są zdolności aktorskie i umiejętność parodiowania innych.

Saturnin - osoba introwertyczna, poważna. Jako małe dziecko może wykazywać już skłonności do filozofii i przemyśleń dotyczących kondycji ludzkich losów. Nie znaczy to jednak, że Saturnin jest człowiekiem smutnym. Przeciwnie, jeśli zechce, może być duszą towarzystwa i przewodnikiem. Najczęściej jednak, szczególnie pod koniec życia, odczuwa potrzebę, by spędzać czas samotnie. Jest dużą indywidualnością i należy to uszanować.

Sebastian - pochodzi od greckiego słowa sebastos - "dostojny, godny szacunku, święty". Sebastian w życiu kieruje się raczej wzniosłymi ideałami niż przyziemnymi kalkulacjami. Widoczny udział żywiołu ognia w tym imieniu sprawia, że Sebastianowie należą do tego rodzaju idealistów, którzy nie poprzestają na snuciu marzeń i planów, lecz swoje zamiary muszą wprowadzać w czyn. Zdarza się, że powołanie odnajdują w polityce, w działalności społecznej albo w religii, ale mogą również zajmować się wcielaniem w życie wynalazków, programów naukowych - czy też (na przykład) walczyć o to, by dzieci regularnie myły zęby. Często w poglądach Sebastiana istnieje pewien "gorący punkt", pewna szczególnie dlań ważna zasada, o którą gotów jest się kłócić i od której za nic nie odstąpi. Sebastianowie lubią życie społeczne, lubią się udzielać w ramach instytucji i organizacji i zwykle wyróżniają się na tle kolegów zaangażowaniem, pasją i bezinteresownością.

Seweryn - zgodnie z magią imienia w Sewerynach siedzi dusza rogata i romantyczna. Są oni miłośnikami skrajności. Pociąga ich niebezpieczeństwo, ryzyko, lubią się sprawdzać w sytuacjach, w których trzeba pokonać własny lęk i słabość. Obce jest im zimne wyrachowanie. W życiu nie kierują się kalkulacjami ani nawet rozsądkiem. Mają na to zbyt gorące serca, choć często chowają je pod zimną skorupą: udają szorstkich, twardych, nieprzystępnych. Ktoś, kto chciałby ich "rozgryźć" i wkupić się w ich łaski, musi się zwykle mocno napracować. Ale bywa też inaczej: jeżeli Seweryn poczuje w drugim człowieku bratnią duszę, gotów go natychmiast chwycić w objęcia. Sewerynowie z mężczyznami zawierają przyjaźnie na śmierć i życie, a kobiety kochają miłością namiętną i nierozumną. Swoim wybrankom (jeśli jest to naprawdę miłość, a nie chwilowa przygoda) pozostają wierni do końca - nawet jeśli ona odejdzie pierwsza. Może liczyć na ich pomoc każdy, kto jest w potrzebie, cierpi, potrzebuje wsparcia - o ile tylko nie kryje jakichś nieczystych intencji. Sewerynowie są mistrzami w wykrywaniu fałszu, a gdy raz się do kogoś zrażą, nigdy już komuś takiemu nie podadzą ręki. Wśród mężczyzn tego imienia pojęcia "cześć" i "honor" nadal mają swój dawny sens. Sewerynowie, trzeba przyznać, nie najlepiej znoszą współczesną cywilizację i miejskie życie, gdzie zbyt wiele jest zakłamania. Wydaje się, że najlepszym dla nich środowiskiem są wysokie góry i daleka północ, ewentualnie pełne morze. Czyli miejsca, gdzie jest wystarczająco wiele przestrzeni dla ludzi, którzy pragną być sobą, a życie jest twarde i uczciwe, ale nikogo nie rozpieszcza.

Sędziwoj, Ścibor, Świerad - *Sędziwoj* (obchodzi imieniny 8 listopada) to "ten, który sędzi wojów" (wojowników). Liczba imienia - siedem - jest bardzo logiczna, gdyż kojarzy się, oprócz innych zalet, także ze sprawiedliwością. Polecamy to imię przede wszystkim Pannom, Strzelcom i Koziorożcom.

Dziwaczne na pozór imię Ścibor (9 listopada) brzmiało naprawdę *Czcibor*. To też imię rycerskie; znaczyło mniej więcej to: "uczciwie walcz". Czcibor to także numerologiczna siódemka. Najlepiej zgadza się z charakterem Strzelca, a także Raka.

Podobnie *Świerad* (14 listopada) pierwotnie wymawiał się *Wszerad*, co się wyklada tak: "wszystkim rad". Imię to ma wyraźnie jowiszowy charakter, a jego liczbą jest jeden, liczba tych, którzy idą na czele. To imię najbardziej odpowiada Lwom i Wagom.

Sędzimir - ma wrodzone poczucie sprawiedliwości, a także potrzebę pomagania innym ludziom, co czyni z niego doskonałego mediatora i poszukiwacza kompromisów. Sprawia, że w jego towarzystwie ludzie czują się bezpiecznie - ma bowiem naturę isticie ojcowską. Ma naturę pogodną, choć refleksyjną, co może być odbierane przez niektórych jako wyraz dystansu do świata. I jest tak w istocie.

Sieciech i Wszeciech - warto wskrzesić te prastare słowiańskie imiona. Sieciech i Wszeciech to właściwie jedno imię. Wszeciech znaczy: "ten, który wszystkim cieszy". Mijały wieki i zapomniano, jak to imię rozumieć, oraz zaczęto je wymawiać krócej: Sieciech. Dodajmy, że było bardzo podobne imię Wszerad, czyli "ten, który wszystkim raduje" - i to imię też przekreślono, na Świerad i Sierad, od czego powstały nazwy miast Świeradów i Sieradz. Wszeciech, jest ulubieńcem publiczności, oznacza ludzi cieszących się powszechną sympatią. Bardziej surowych Sieciechów cechuje ludzi twardych i odpowiedzialnych.

Sławomir - osoba ta jest człowiekiem żądnym władzy, sceptycznie nastawionym do współpracowników, udającym, że jest zapracowany i zajęty. Posiada wielki umysł, który zdolny jest do przeprowadzania analizy wszystkich zjawisk życiowych i oceny ludzi. Jest psychologiem, dlatego potrafi dobierać metody pracy do zestawu typów ludzkich. Nie posiada zbyt dużego temperamentu, jest mało towarzyski, lubi by go ceniono i wywyższano. Nie ma za grosz poczucia humoru, nie znosi krytyki pod swoim adresem. Jest dobrym przywódcą swej rodziny. Nie uznaje zmienności w małżeństwie, dobrze wychowuje własne dzieci. Może być pedagogiem.

Sobiesław - co znaczy imię Sobiesław, do dziś rozumiemy: to ten, kto "sam sobie sławę zdobył". Imię to skracano kiedyś na "Sobiech" i od niego się wzięło królewskie nazwisko Sobieski. Sobiesławowie są z natury praktyczni i zaradni; dobrze się czują ze śrubokrętem i lutownicą w garści. Przy tym mają w sobie wiele zdrowego konserwatyzmu; świat widzą prosto i rzeczywiście mają wiele danych po temu, aby wszystko robić sami, własnymi rękami i głównie samym sobie zawdzięczać własne osiągnięcia.

Stanisław - Stanisławowie mają swoje zdanie na różne sprawy, są niezależni i nie ufają ślepo autorytetom. Sami decydują o sobie; wolą sami rządzić niż słuchać innych. Ale z drugiej strony liczbą tego imienia jest dziewięć - a ludzie dziewiątki kierują się w życiu nie tyle osobistym, egoistycznym interesem, co ogólnymi zasadami i względem na wspólne dobro. Myślą raczej o przyszłości niż o teraźniejszości, a sprawy duchowe są dla nich ważniejsze niż materialna konieczność. Dziewiątka oznacza bowiem także szerokie horyzonty i rozległe zainteresowania. Jeżeli nadamy synkowi imię Stanisław, możemy być pewni, że będzie kontynuował stare polskie cnoty - i zarazem wady. Będzie samodzielny i zaradny, ale niechętnie będzie słuchał rozkazów. Różne prawdy głoszone przez innych musi sprawdzić po swojemu. Miła będzie mu sława i rozgłos, choć może nie mieć ochoty na zbyt mrówczą pracę. Bardziej będzie polegał na swojej błyskotliwości niż na głębokiej wiedzy. I chętnie będzie zabierał głos przy konferencyjnym stole.

Stefan - osoba tak nazwana jest człowiekiem konserwatywnym, stałym w swych przekonaniach, umiejącym bronić swych idei. Jest ambitna, kulturalna, inteligentną, wrażliwą na stosunki społeczne oraz umiejącą radzić i pomagać innym osobom. Jest typowym człowiekiem, dającym się kochać i szanować. Kocha rodzinę, lubi dzieci i szanuje dom. Z zawodu jest robotnikiem, posiada jednak "złotą rączkę" do wszystkiego. Lubi przyjaciół, szanuje znajomych, bywa w towarzystwie. Często chodzi z wizytami do znajomych, a także sam wydaje u siebie przyjęcia.

Sylwester - w młodym wieku jest ruchliwy, pełen energii i musi się wyhasać, a jako dorosły przedsiębiorczy, lubi życie czynne, chętnie przewodzi, kieruje innymi i wprowadza w życie swoje pomysły. Wydaje się, że Sylwestrowie mają wrodzoną "żyłkę" do handlu i innych interesów. Ryzykant, często lekkomyślny i ufny w swoje szczęśliwe gwiazdy.

Szczepan - właściwie Szczepan jest tym samym imieniem, co Stefan. Oba imiona kiedyś brzmiały po grecku "Stephanos", co znaczyło "uwieńczony, ukoronowany". I tylko w Polsce z jednego imienia zrobiły się dwa. Dziś chyba jest jednak więcej Stefanów niż Szczepanów.

Szczepan to jedno z tych imion, które są naładowane energią zdobywców, wojowników, ludzi czynu i sukcesu.

Szczepanowie nie kryją się ze swoimi talentami. Łatwo wychodzą na prowadzenie. Dobrze się czują w eksponowanych miejscach i w świetle reflektorów. Mają zdolności aktorskie i przywódcze.

Szymon - osoba ta jest człowiekiem prostolinijnym, kochającym prawdę i sprawiedliwość. Te zasady dyktują jego sposób bycia, powodują jego aktywność społeczną, altruistyczną i charytatywną. Jest wrażliwy na sytuacje życiowe ludzi. Stały w przekonaniach, pogodny w życiu, umiejący taktować niektóre sytuacje w życiu z humorem. Lubi doradzać i służyć innym pomocą. Jest świadom tego, że na nim ciąży odpowiedzialność za wychowanie dzieci, dlatego do ich edukacji przywiązuje wielką wagę. Kocha przyrodę, często z rodziną przebywa na jej łonie. Czyta książki, bywa w teatrze. Jest miłośnikiem rzeźby tradycyjnej. Czasami bywa osobnikiem tajemniczym, nie lubiącym by ktoś wchodził w jego prywatne życie.

Tadeusz - człowiek dobry, szlachetny, inteligentny i kulturalny. Zdobwa dużo wiedzy humanistycznej, z której wiele korzysta w życiu. Jest dobrym popularyzatorem nauki. Posiada zmysł organizacyjny, dlatego urządza znaczące akcje społeczne. Wszystkich ludzi sobie jedna i nie umie ich zrażać. Ta jego dobroć często wykorzystywana jest przez rozmaitych cwaniaków. Osoby te posiadają naturę skromną, która jednak z jednej strony może czynić dobro, a z drugiej doprowadzić do zła. Z tego powodu mają oni skłonności do nadużywania alkoholu i oddawania się grom hazardowym. Nie powinni być przywódcami ani też kierować zespołem ludzi. Są jednak przy tym obdarzeni szczególnymi predyspozycjami i wieloma darami boskimi. W swych przekonaniach nie są ani konserwatystami ani postępowymi osobami.

Teodor - Teodorowie raczej są zręcznymi dyplomatami niż groźnymi wojownikami, wielce liczą się z opinią otoczenia, są dobrymi opiekunami - i dążą raczej do zgody i kompromisu niż do tego, by twardo postawić na swoim. Mają skłonność do współczucia i wrażliwość artystów. Tak więc Teodor jest raczej darem łagodnej bogini Wenus niż wojowniczego boga Marsa.

Teofil - z imieniem Teofil wiąże się życie pełne obowiązków, ambicji i szeroko zakrojonych planów. Teofil to pionier, budowniczy i założyciel. Imię to znaczy "ulubieniec Boga", a tacy zwykle tu, na ziemi, zajmują się rzeczami naprawdę odpowiedzialnymi.

Tomasz - osoba o tym imieniu jest człowiekiem inteligentnym, szlachetnym, kulturalnym i niezwykle subtelnym. Ma duże uzdolnienia organizatorskie, dlatego szybko odnosi sukcesy. Miewa też po drodze kłopoty. Jednakże, jako, że ma umysł praktyczny, umie swoje troski w porę rozładować. Z przekonania jest konserwatysta, w działaniu postępowcem, w myśleniu nowoczesna osoba. Rodzinę

zakłada dość wcześnie, do swych obowiązków w małżeństwie i w rodzinie podchodzi z rozwagą, szanuje rodziców. Maja skłonności do gier hazardowych i nadużywania alkoholu.

Tytus - Tytusowie wyrastają na ludzi niezależnych i na swoje otoczenie patrzą z góry, jakby z lotu ptaka. Mają przyjaciół w dalekich krajach i miła im jest kariera dyplomatów.

Urban - imię Urban, dziś wielka rzadkość, w dawnych wiekach musiało być pospolitsze, skoro tyle od nie powstało nazwisk: Urbaniak, Urbanowicz, Urbańczyk. Również sam Urban występuje jako nazwisko.

Imię Urban pochodzi z Rzymu. Znaczyło "mieszkaniec miasta", czyli Wiecznego Miasta - Rzymu.

Było ośmiu papieży Urbanów, a jeden z nich czczony jest jako święty patron winnic.

Urban żyje z dala od spraw świata tego, są samotnikami i zajmują się czymś, co dla większości ludzi pachnie tajemnicą.

Wacław - Wacław imię słowiańskie, oznacza człowieka, który walczy o sławę. I rzeczywiście, Wacław potrafi zadbać o siebie i swoich bliskich. Zawdzięcza to swoim analitycznemu umysłowi, dzięki któremu wszystko w lot pojmuje. Wacław uwielbia życie towarzyskie i dalekie podróże na odpowiednim poziomie.

Waldemar - Waldemarowie od małego znają swoje cele, do których dążą z uporem. Zwykle nie jest im łatwo, zresztą obierają sobie bardzo szczytne zadania. Życie ich nie rozpieszcza i zmusza po poświęceń, ale oni nie zrażają się i robią swoje. Dużo ryzykują, ale po każdym upadku stają na nogi i zaczynają od początku. Są trudnymi przeciwnikami i niełatwo jest z nimi wygrać. Nie boją się odpowiedzialności i mało przejmują się tym, co inni o nich myślą i mówią. Na końcu tej ambitnej drogi widać sukcesy, pieniądze i sławę, jednakże Waldemarowie najwyżej sobie cenią to, nad czym musieli się natrudzić.

Walerian – ludzie bardzo chętnie przebywają w jego towarzystwie, gdyż promieniuje z niego pogoda ducha i umiłowanie życia. Potrafi harmonijnie połączyć potrzebę niezależności z twórczym uczestnictwem w życiu innych ludzi. Nigdy nie jest człowiekiem małych ideałów. Ukojenie przynosi mu dobra klasyczna muzyka i przebywanie na łonie natury.

Wawrzyniec - osoba o tym imieniu jest wszechstronnie wykształcona, mimo to nadal pogłębia swoją wiedzę. Tak zaabsorbowana nauką, zwłaszcza nauką o życiu, zapomina o swych obowiązkach. Niezbyt chętnie zakłada rodzinę i nie szybko decyduje się na dzieci. W życiu jest niezwykle krytyczna, do wszystkiego podchodzi z dużą rezerwą. Z natury jest osobą pobudliwą, co powoduje komplikacje w jej życiu. Lubi wygodę życiową. Osoby te są oszczędne, a pomimo, że uwielbiają malarstwo i muzykę, niewiele pieniędzy przeznaczają na te sztuki. Osoby o tym imieniu chciałyby, żeby ludzie podziwiali je, stawiali za wzór. Dodatkowo dużo podróżują, jadają w luksusowych restauracjach. Są nowocześni.

Wiesław - Na ogół imię to zostaje nadane tym ludziom, którzy są wrażliwi i mają raczej dusze subtelnych artystów niż twardych zapaśników. Wiesławowie są uczuciowi, łatwo się wzruszają i często są obdarzeni talentami do sztuk pięknych. Owa wrażliwość łączy się u nich z entuzjazmem i żywiołowością. Gdy trzeba podjąć decyzję, gdzieś pójść, wyruszyć na wyprawę, Wiesław nie zastanawia się długo. Częściej popełnia błędy z powodu pochopności swoich kroków i nadmiernego ryzyka niż przez jakąś powolność czy konserwatyzm. Wiesławowie trzymają się z daleka od zbyt brutalnej walki o byt, od zbyt twardej konkurencji. Wolą mieć dużo czasu niż nadmiar pieniędzy.

Wolą czekać, aż przyjdzie ich czas i ktoś ich odkryje, niż na siłę pchać się do przodu. Przy wszystkich swoich zaletach są lubiani i wiele w życiu zawdzięczają swoim przyjaciołom. Również z kobietami łatwo znajdują wspólny język.

Wiktor - "Victor" to po łacinie "zwycięzca". Ale jak się wsłuchać uważnie w magiczne wibracje tego imienia, to wcale nie kojarzy się z nim obraz tryumfującego wodza. Wiktor, jeżeli już odnosi zwycięstwo, to wcale nie dzięki śmiałym i ryzkownym posunięciom, lecz raczej dzięki starannym, drobiazgowym przygotowaniom i obliczeniu każdego swojego kroku. Dzieje się tak, gdyż liczbą jego imienia jest czwórka - liczba ludzi mocno trzymających się ziemi, polegających na tym, co da się zmierzyć i wyliczyć; często przesadnie ostrożnych i dalekich od porywów fantazji.

Wilhelm, Wiliam i Wilam - Wilhelm to stare germańskie imię, które znaczyło: "chętnie stający w obronie". Młodzieniec, który tak się nazywa, rzeczywiście może stać się godny licznych królów i rycerzy - swoich imienników. Wilhelmowie są naturami górnymi i chmurnymi, gotowymi sięgać tam, gdzie wzrok nie sięga. Wilhelmowie chodzą pod prąd, a nie tam, gdzie idzie tłum. Na wakacje wolą wyjechać na Spitsbergen niż na ciepłą Majorkę.

Jeżeli zmienić parę liter, powstanie Wiliam, co przypomina angielski wariant tego imienia. Wiliam jest bystrym intelektualistą, biegłym w mówieniu i pisaniu.

Jest jeszcze Wilam. Wilam jest najbardziej zgodny z tej trójki. Skłonny do współdziałania, najbardziej praktyczny i oddany poważnemu życiu na łonie rodziny.

Wincenty - to imię wywodzi się z łaciny, a oznacza - zwyciężać. Mężczyzna o tym imieniu jest człowiekiem konserwatywnym, stałym i można na nim polegać. Zawsze i wszędzie dotrzymuje słowa, jest zaradnym i dobrym organizatorem. Cechuje go stoicki spokój, toteż bardzo trudno wyprowadzić go z równowagi. Bywa czasem przekorny, żartobliwie traktuje życie, a nawet sarkastycznie je ocenia. Ma poczucie humoru, swych obowiązków nie traktuje poważnie. W zawodzie nie ostatni, w domu przeciętny. Jako tako wypełnia obowiązki męża, o dzieci specjalnie nie troszczy się, z rodziną utrzymuje luźne stosunki.

Wirgiliusz - zamknięty w wielkiej, brudnej metropolii, uschnie z żalu i tęsknoty za otwartymi przestrzeniami i śpiewem ptaków. Nic tak bowiem nie wyzwala w nim talentów, jak bliskość nieskalanej natury. Każdą czynność, jeśli będzie wykonywał ją z sercem, potrafi przemienić w sztukę. Stoi przed nim jedno najważniejsze wyzwanie: musi nauczyć się koncentrować przez dłuższy czas na wyznaczonym celu, w innym razie grozi mu rozmiękanie się na drobne.

Wit - to imię jest typowo rzymskie i znaczy - chętny. Każdy Wit jest mężczyzną dobrym, towarzyskim, szlachetnym. Bywa szczodry i sprawiedliwy. Ma inklinacje, by w całości poświęcić się innym ludziom, oddając im swoje przysługi duchowe lub fizyczne. Potrafi zdobyć wiedzę, by później użytkować dla dobra ogółu, gromadzi dokumenty źródłowe oraz wszelkie wiadomości, by ludzką szlachetność dokumentować. Może być dobrym politykiem lub muzykiem, ma również dar aktorski. Rodzinne sprawy stawia na równi z zawodowymi, jest dobrym mężem, ojcem i sąsiadem. Bywa w towarzystwie, ceni przyjaciół.

Witold - to imię jest pochodzenia litewskiego, a oznacza - przewodzący ludowi. Osoba tak nazwana jest pracowita, usłużna, troskliwa o swoją rodzinę i znajomych. Bywa również nerwowa, impulsywna, zła dla postronnych. Potrafi absolutnie wszystko załatwić. Przez jednych jest ceniony, przez drugich lekceważony. Dbą o rodzinę, dzieci wychowuje w luk susach, żonę zaniedbuje, lubi młode panienki,

jest zwolennikiem wolnej miłości. Jego przekonania ideowe są żadne, płonne i rozmydlone. Nie umie być patriotą.

Władysław - imię słowiańskie oznacza - władać sławnie. Mężczyzna o takim imieniu jest człowiekiem niezależnym, wrażliwy na troski ludzkie, pewnym siebie, ale w wydaniu sądów powściągliwy. Ma stały charakter, lubi porządek, sprawiedliwość i prawdę. Niezwykle sobie ceni wolność myśli i swobodę działania. Ma inklinacje, by zajmować się tajemnicami nadprzyrodzonymi, związanymi z życiem i śmiercią. Wierzy w przeznaczenie. W zawodzie nie osiąga zbyt wielkich sukcesów. Zyskuje uznanie jako samouk, który zdolny jest do odkrycia rzeczy nowych. Tylko swoją uczciwą pracą może się wzbogacić. Rodzinę zakłada wcześnie, dzieci ma sporo. Edukuje je na dobrych fachowców. Jedno z nich może być duchowym kierownikiem wybitnych osobistości. Jest zwolennikiem tradycyjnej formy rodziny.

Włodzimierz - imię pochodzenia słowiańskiego i oznacza - sławny pokój. Tak nazwany mężczyzna jest człowiekiem skromnym, pracowitym i pobożnym. Może wyjść na najwyższy szczebel hierarchii społecznej. Ma zadatki by być przywódcą duchowym. Ma charakter człowieka porządnego, szlachetnego, zdolnego do poświęceń. Skłonny jest nawet cierpieć, by tylko dochować wierności swym ideałom. Często przez ludzi jest niedoceniany i nieuznawany. Z uwagi na maksymalną działalność publiczną często zaniedbuje dom, rodzinę, żonę. Wychowuje dzieci na dobrych patriotów. Nie lubi rozgłosu, stara się być skromnym, niezauważalnym. Jest uparty, szczodry i sprawiedliwy. Podobają mu się młode panienki. Nie dotrzymuje wierności jednej żonie.

Wojciech - do celu zmierza zawsze prosta droga. Wyrządzonych mu przykrości na ogół nie zapomina. Osoba o tym imieniu jest człowiekiem energicznym, zaradnym i pracowitym. Ma starannie przemyślaną metodę pracy, umysł krytyczny, umiejący wszystko prawidłowo analizować. Ma też dobrze rozwinięty zmysł intuicji, dlatego też decyzje podejmuje szybko i trafnie. Do niektórych ludzi podchodzi z rezerwa i nieufnie. Wcześnie zakłada rodzinę, kocha żonę, lubi dzieci. W środowisku jest osoba porządna, szanowana, doceniana.

Zbigniew - to imię jest pochodzenia słowiańskiego, a w dowolnym tłumaczeniu znaczy pozbyć się gniewu. Każdy Zbigniew jest mężczyzną prawym, pracowitym, sprawiedliwym. Jest stały w swych przekonaniach. Wcześnie zakłada rodzinę, troszczy się o żonę i dzieci, którym daje wysokie wykształcenie. Dom prowadzi na wysokim poziomie, stara się by przewyższać pod tym względem rodzinę i sąsiadów. Wszystko, co posiada, to jest z pracy własnych rąk. Zbigniew jest tradycyjny, jeżeli chodzi o wychowanie dzieci, bowiem pragnie wszczeplić im zmiłowanie do pracy, pobożności i szacunek dla ludzi.

Zbyszek - to mężczyzna prawy, pracowity, sprawiedliwy. Jest stały w swych przekonaniach. Wcześnie zakłada rodzinę, troszczy się o żonę i dzieci, którym daje wysokie wykształcenie. Dom prowadzi na wysokim poziomie, stara się by przewyższać pod tym względem rodzinę i sąsiadów. Zbyszek jest tradycyjny, jeżeli chodzi o wychowanie dzieci, bowiem pragnie wszczeplić im zmiłowanie do pracy, pobożności i szacunek dla ludzi.

Zdzisław - imię Zdzisław wywodzi się z języków słowiańskich, a znaczy - podziwiać sławę. Mężczyzna tak nazwany jest osobnikiem kochającym naturę, przyrodę. Jest z gruntu rzeczy miłośnikiem życia. Robi, zatem wszystko, by życie uładzać, kształtować, formować według własnych ideałów i potrzeb. Zdzisław jest mężczyzną szlachetnym, pracowitym, porządnym, cichym, kulturalnym oraz inteligentnym. Stara się by takimi były jego dzieci. Zdzisław łaknie wiedzy, prowadzi samokształcenie, umie swoją wiedzę upowszechnić. Jest oddany rodzinie, żonie, dzieciom. Ceni towarzystwo, kocha przyjaciół. Bywa na ucztach, wydaje przyjęcia. Jest patriotą.

Zenobiusz - mężczyzna o tym imieniu to towarzyski, twórczy umysł. Posiada szczególne zdolności w muzyce i sztuce, może być również dobrym pisarzem. Wielki filantrop, posiada wielki zmysł humoru. Lubi wygody w życiu.

Zenon - imię Zenon jest pochodzenia greckiego, - znaczy - życie Zeusa. Osoba o tym imieniu jest niezwykle towarzyską, ceniąca społeczeństwo, lubiąca ludziom wyświadczać przysługi. Posiada twórczy umysł, zdolny do wielkich wyczynów. Bywa też wielkiej miary dyplomata, społecznikiem lub przywódcą ludu. Może przeżywać niepowodzenia, depresje, po czym przychodzą sukcesy. Jest mocnego charakteru, nie poddaje się zbyt szybko. Ułatwia mu to poczucie humoru oraz umiłowanie muzyki. Może w tej dziedzinie również zasłynąć jako dobry jej odtwórca. Jego życie prywatne owiane jest tajemnicami.

Ziemowit - Ziemowit jest człowiekiem pełnym energii, często bardzo impulsywnym i porywczym. Jak przystało na głowę rodziny, dba o swoją rodzinę, majątek. W zamian za to, że daje poczucie bezpieczeństwa i oparcie, żąda wpływu na większość wydarzeń, dotyczących jego bliskich. Mocno związany z dniem dzisiejszym, może stanowić opokę dla istot słabszych i mniej zdecydowanych.

Zygmunt - to imię pochodzi z języka germańskiego i oznacza - obrona przez zwycięstwo. Mężczyzna o tym imieniu jest niestałego charakteru, nie potrafi dotrzymać słowa, nie umie wypełnić tego, czego się sam podjął. Musi być ciągle prowadzony przez doświadczonych ludzi. Przy swojej nijakości osobowości dochodzi jednak do dużych sukcesów, czasem nawet zajmuje wysokie stanowisko społeczne lub państwowe. W zasadzie ludziom ani pomaga, ani szkodzi, toteż wolą mieć taką obojętną jednostkę niż jakiegoś anarchistę. W sprawach rodzinnych Zygmunt nie ma wiele do powiedzenia - domem, rodziną rządzi żona. On dba o majątek, stara się o wychowanie dzieci, kocha żonę. Jest jej wiernym przyjacielem aż do grobowej deski. Nie ma wielkich idei, ale tradycji jest wierny.